

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til socialministeren:

»Vil socialministeren redegøre for, hvem regeringen definerer som svage ældre, samt hvilke initiativer regeringen vil tage for at hjælpe disse ældre?«

Af Sandy Brinck (S), Jette Bergenholz Bautrup (S), René Skau Björnsson (S), Lotte Bundsgaard (S), Karen Jespersen (S), Karen J. Klint (S), Jørn Pedersen (S) og Grete Schødt (S).

(Forespørgslen anmeldt 7/11 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/11 2003).

Begrundelse

Sandy Brinck (S):

Socialdemokraterne har valgt at stille denne forespørgsel, fordi vi oplever, at debatten om ældreområdet har et forfejlet udgangspunkt. Det forfejlede udgangspunkt er, at alle ældre bliver omtalt som svage, og det er alle ældre ikke. Langt de fleste ældre har heldigvis et aktivt liv med godt helbred og et godt socialt netværk. Det bør vi glæde os over i stedet for at stemple ældre borgere som svage blot på grund af alder.

Kl. 14.00

Socialdemokraterne finder det vigtigt, at Folketinget tør prioritere de svageste ældre højest, at Folketinget gør sig den ulejlighed at diskutere, hvem de svage ældre er, og prioritere hjælpen over for dem.

Det handler om værdighed og om at give en værdig hjælp til dem, der har behov, og om at respektere de borgere, som både kan og vil selv. Bedre omsorg og rigtig prioritering går nemlig hånd i hånd. Alle kan ikke få alt. Derfor skal de ældre, der har et særligt behov for hjælp og støtte, prioriteres højest. Trykthed handler om at vide, at hjælpen er der, når man har brug for den.

Derfor denne forespørgsel, og vi håber naturligvis på en konstruktiv og nuanceret debat.

Besvarelse

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er glad for, at Socialdemokraterne har anmeldt en forespørgsel, der giver os mulighed for at få en god debat om de svage ældre, en gruppe, som regeringen prioriterer meget højt.

Socialdemokraterne spørger bl.a., hvem regeringen definerer som de svage ældre. Her er det korte svar, at der ikke er nogen officiel, fastsat definition på svage ældre. Og det lidt længere svar er, at vi selvfølgelig bruger forskellige kriterier eller indikatorer til at indkredse gruppen af svage ældre, alt afhængig af hvad det er, vi taler om.

En af de indikatorer, vi bruger, er de økonomiske forhold. Ud fra en økonomisk synsvinkel kan det dog være vanskeligt at sige, hvem der er svagt stillet i absolut forstand. Nogle mennesker kan leve på en sten og kan sagtens få pengene til at slå til, mens andre ikke kan få råd til det, de ønsker, selv om deres indtægt måske endda er højere.

De individuelle forskelle i ønsker og behov gør det altså umuligt at trække skillelinjen mellem, hvem der er svagt stillet, og hvem der ikke er svagt stillet i absolut forstand.

I stedet giver det mere mening at se på, hvem der er de svageste stillede blandt de ældre, altså ud fra en relativ betragtning. For selv i et land som Danmark med stor velstand og små indkomstforskelle er der naturligvis nogle mennesker, der er svagere stillet end andre. Vi kan med andre ord se på, om der er flere blandt de ældre, der tilhører gruppen af svageste stillede, end der generelt er i befolkningen.

Det er netop, hvad man har gjort i rapporten »Ældres økonomiske vilkår« fra september 2003. Her er de økonomisk vanskeligt stillede ældre blevet identificeret på flere forskellige måder. Rapporten viser, at sammenlignet med andre grupper er de ældre generelt set underrepræsenteret blandt de økonomisk svagt stillede, og det gælder, uanset hvilken metode man bruger.

Efter den mest anvendte definition af lavindkomstgruppen vil ca. 4,7 pct. af hele befolkningen høre til lavindkomstgruppen, mens kun 1,3 pct. af pensionisterne hører til i lavindkomstgruppen. Så det er altså kun knap 9.000 ældre, vi taler om.

Blandt de 9.000 pensionister er der mange, der modtager nedsat pension, fordi de ikke har op tjent ret til en fuld pension.

En anden forklaring er, at nogle af pensionisterne har meget atypiske indkomstforhold, f.eks. som følge af virksomhedsunderskud. De pensionister kan i stedet få personlige tillæg, som tildeles efter en konkret, individuel vurdering af pensionistens økonomiske forhold. De personlige tillæg er ikke med i rapporten, men sammen med en række andre forhold udgør de forklaringen på, at de 9.000 faktisk er et overkantskøn.

Rapporten viser også, at de ældre har mere ensartede indkomstforhold end den øvrige befolkning.

Folkepensionen er den vigtigste indkomstkilde for de ældre, og de særlige ydelser til pensionister sikrer i samspil med skattesystemet, at indkomstforskellene er ret små.

Der er langt større forskel mellem ældre, når det drejer sig om formue, som i rapporten er opgjort inklusive værdien af fast ejendom. Det er kun få af de ældre, der har gæld af betydning, og en stor andel af de ældre har ingen eller kun beskednen formue.

Det hører også med til billedet, at der faktisk er 20 pct. blandt de enlige og 40 pct. blandt pensionistægteparrene, der har en formue på over 1 mio. kr.

Kl. 14.05

Jeg er glad for, at vi har fået udarbejdet rapporten om ældres økonomiske vilkår. Den kan nemlig være med til at sikre, at debatten om ældres økonomiske forhold bygger på fakta og ikke på fornemmelser. Samtidig er jeg rigtig glad for, at rapporten viser, at langt de fleste ældre har en udmærket økonomi. Det er udtryk for, at vi grundlæggende har et godt velfærdssystem og et acceptabelt niveau for folkepensionen.

Andre undersøgelser peger på det samme. SFI har f.eks. undersøgt, hvilket syn danske pensionister har på deres økonomiske situation sammenlignet med pensionister i andre EU-lande. Undersøgelsen viser, at danske folkepensionister rent faktisk er den gruppe, der er mest tilfredse med deres økonomi. Det synes jeg er et meget interessant resultat. Det understreger, at eventuelle økonomiske forbedringer skal målrettes de økonomisk vanskeligt stillede pensionister.

Når vi skal indkredse gruppen af svage ældre, er det vigtigt ikke kun at fokusere på én fak-

tor, nemlig økonomi. Vi lægger derfor også vægt på andre indikatorer, og her er varig fysisk funktionsnedsættelse den primære indikation. Ældre vil således typisk blive betegnet som svage, hvis de er så funktionshæmmede, at de har brug for omfattende daglig pleje enten i eget hjem, i plejebolig eller på plejehjem.

Generelt må man sige, at langt de fleste ældre klarer sig uden hjælp både socialt og økonomisk. De ældre kan og vil selv. Derfor mener jeg, det er vigtigt at nuancere opfattelsen af ældre. Ældre er nemlig lige så forskellige som alle andre. De har forskellige ressourcer, ønsker, behov og livsbetingelser og hører ikke pr. definition til blandt de svage eller økonomisk dårligst stillede.

Det kom for nylig tydeligt frem på en temadag i Århus om fremtidens ældreliv. Her bød 3.000 moderne og veloplagte ældre ind med gode ideer til, hvordan indsatsen fremover bør prioriteres, og budskabet var klart: At være svag ældre er ikke nødvendigvis det samme som at være fattig. Det gælder også den anden vej rundt. Til det kan man tilføje, at man godt kan have det godt socialt, man kan have et godt netværk osv., selv om man ikke har en stor økonomi.

SFI-undersøgelsen fra før peger f.eks. på, at pensionister, som stort set kun har folkepensionen og ATP, ikke af den grund lever et mere socialt isoleret eller mindre aktivt liv end bedre stillede pensionister.

De ældre, der har brug for hjælp, skal selvfølgelig have hjælp til at klare sig selv, og den hjælp skal gives på en kvalificeret og værdig måde. Det må der på ingen måde herske tvivl om. Men vi må generelt få øjnene op for de ældres forskellighed. Det er en væsentlig forudsætning for overhovedet at behandle ældre værdigt. Derfor skal borgeren være i centrum, og retten til selv at bestemme, hvad der er bedst, skal være i højsædet også for de svage ældre.

Regeringen prioriterer indsatsen over for de svage ældre meget højt, og vi arbejder løbende på at målrette ressourcerne til de svage ældre. Jeg vil her nævne eksempler på regeringens initiativer.

Først og fremmest vil jeg fremhæve frit valg af personlig og praktisk hjælp, et initiativ, der tager hensyn til, at ældre har forskellige ønsker og behov.

Derudover blev der efter aftale med Dansk Folkeparti udbetalt en supplerende engangsydelse i 2003. Ydelsen blev udbetalt for at give et

økonomisk løft til pensionister, der har en begrænset likvid formue og ingen indtægt ved siden af folkepensionen. For at videreføre det økonomiske løft har regeringen netop fremsat forslag om at indføre en supplerende pensionsydelse. Ydelsen bliver forbedret ved, at der indføres et fradrag beløb på 1.500 kr. Det betyder, at beskudne indtægter ved siden af folkepensionen, f.eks. en mindre ATP-udbetaling, ikke lænere skal modregnes.

Regeringen har desuden taget initiativ til at sikre erstatningshjælp for personlig og praktisk hjælp. Ældre skal have den hjælp, de er blevet lovet, også selv om hjemmehjælpen bliver syg. Vi har også ændret magtanvendelsesreglerne for at opnå en bedre sikkerhed og tryghed og værdighed i omsorgen bl.a. for ældre demente.

Forebyggelse er endnu et emne, som har høj prioritet i regeringen. I det seneste satspuljeforlig er der afsat 22 mio. kr. over 4 år til en øget indsats for et aktivt ældreliv. Midlerne supplerer de senere års satspuljebevillinger til projekter i bl.a. ældreorganisationerne.

Kl. 14.10

Et aktivt ældreliv med f.eks. idræt og socialt samvær er vigtigt i forhold til forebyggelse. Socialministeriet har derfor bl.a. igangsat forskning på området og udgivet en ældreidrætspjece til inspiration for kommunerne.

Også indsatsen over for de demente har været meget i fokus, og området har gennem mange år fået løbende bevillinger på finansloven. I finanslovaftalen for 2003 blev der bevilget 80 mio. kr. til forbedringer på området. Pengene vil bl.a. blive brugt til demensboliger, en oplysningskampagne og til initiativer, der kan forebygge magtanvendelse. I finanslovaftalen for 2003 blev der også afsat 37 mio. kr. til flere aflastningspladser og akutplejeadsler for svage ældre med meget komplekse sygdomsbilleder. Endelig har regeringen taget initiativ til at forbedre efteruddannelsen af plejepersonalet og til en egentlig lederuddannelse.

Som jeg har beskrevet, har regeringen altså allerede sat en række initiativer i gang for de svage ældre, og vi har også nye på vej. Lad mig f.eks. nævne demenshandlingsplanen, som vi for øjeblikket arbejder på. Med handlingsplanen sætter vi fra centralt hold luppen på de områder af demensindsatsen, som halter lidt bagefter, og hvor der er behov for at ruste kommunerne til fremtidens udfordringer.

Jeg håber, at jeg med mit indlæg her i dag har fået slået fast, at regeringen prioriterer de svage

ældre meget højt. Det har vi gjort fra starten, og det vil vi gøre fremover.

Formanden:

Så er det fru Sandy Brinck som ordfører for forespørgerne. Nej? Så går vi til ordførerrækken.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre ønsker, at vi målretter hjælpen til de svageste ældre, som det er sket i regeringens politik. Vi har fået indført en målrettet økonomisk håndsrækning til den lille gruppe ældre, som har ringe økonomi. Vi har på en række punkter gennemført en forbedring af forholdene for de ældre, som helt eller delvis er ramt på deres helbred.

Regeringen har gennemført eller er ved at gennemføre følgende 13 punkter, som kommer de svageste ældre til gavn.

For det første: Hele ældreområdet har fået et løft på årligt 500 mio. kr.

For det andet: Ventetiderne i hospitalsvæsenet rasler ned. Da de ældre i høj grad er brugere af denne sektor, kommer det de svageste ældre direkte til gavn.

For det tredje: Demensområdet er ved at få et løft. Regeringen er ydermere på vej med en demenshandleplan, som bl.a. indeholder en tidligere udredning og, i de tilfælde hvor det kan lade sig gøre, en eventuel medicinsk behandling ved demens.

For det fjerde: Der er for indeværende år afsat flere penge til demensboliger.

For det femte: Der bliver de kommende år bygget ekstra mange ældreboliger.

For det sjette: Der er indført lovgrundlag for erstatningsbesøg i kommunerne, når hjemmehjælpen udebliver.

For det syvende: Der er sikret efterlevelsespension ved dødsfald.

For det ottende: Der er sat 22 mio. kr. af til en forebyggende sundhedsmæssig indsats; bl.a. er der sat ind på at lave idræt for ældre.

For det niende: Der er sat penge af til etablering af akutpladser ved overgang fra hospital til egen bolig eller ved overgang fra egen bolig til hospital.

For det tiende: Der er indført frit valg af plejehjem og -boliger, som betyder, at ægtefællen også kan flytte med.

For det elvte: Der er indført en ledsageordning for handicappede, der bliver ældre.

For det tolvte: Der er indført frit valg af hjemmehjælp og pleje.

Og for det trettende: Der er gennemført en målrettet ældreydelse for økonomisk dårligt stillede folkepensionister.

Rapporten om de ældres økonomiske vilkår viser, at i år 2018 vil 93 pct. af alle pensionister være ATP-dækket, og rigtig mange vil have forskellige pensioner herudover. I det år, vi har nu, overstiger borgernes forskellige pensionsindbetalinger den sum, som udgør den samlede folkepension.

Kl. 14.15

Det er derfor klart, at på længere sigt vil behovet for en målrettet økonomisk håndsrækning til økonomisk dårligt stillede pensionister kun i meget ringe omfang være til stede – heldigvis.

Men så er der nutiden. Så sent som i forrige uge kunne vi gennemføre førstebehandlingen af regeringens forslag om en supplerende ældreydelse til de økonomisk svage stillede ældre. Ydelsen er på 5.100 kr. og gives til dem, der stort set ikke har andet end deres folkepension som økonomisk grundlag. Betingelsen er herudover, at man ikke har mere end 54.000 kr. i likvid formue. Forslaget blev desværre ikke støttet af Socialdemokratiet, og jeg tror grundlæggende, at det er derfor vi har den debat, vi har i dag.

Socialdemokratiet har haft meget svært ved at forlige sig med, at regeringen har gennemført alle de forbedringer, der er nævnt her og også forbedringerne for de økonomisk dårligt stillede. Det er jo typisk enlige, ikke velhavende ældre over 75 år, der sidder i en lejebolig. Vi ved nu, at hvis Socialdemokratiet kommer til, vil denne målrettede ældrecheck blive afskaffet eller muligvis udvandet til noget, som en større gruppe af ældre kan få en mindre del af.

Derved angriber Socialdemokratiet som opposition frontalt indholdet af den rapport om ældres økonomiske vilkår, der udkom for et par måneder siden. Rapporten sagde, at de ældres økonomi for hovedpartens vedkommende var god. Selv om man måske ikke har så mange penge, så er man bestemt ikke svag, sagde rapporten, og den påviste, at der blandt de ældre er færre med en vanskelig økonomi end blandt den øvrige befolkning.

Hvis man skulle gøre noget for de ældres økonomi, så skulle man målrette indsatsen over for disse ældre. Det er lige præcis det, som rege-

ringen og Dansk Folkepartis supplerende ældreydelse gør, idet den er målrettet til den syvendte del af de ældre, der har den dårligste økonomi. Som jeg nævnte tidligere, vil der på meget lang sigt, selv om vi bliver flere ældre i de kommende år, også blive flere stærke og økonomisk robuste ældre.

Så sammenfattende vil jeg sige på Venstres vegne, at det samlede billede er, at nutidens pensionister ikke opfatter sig selv som en økonomisk svag gruppe. Vi kan føje til, at fremtidens pensionister i meget høj grad bygger pension op til en aktiv alderdom. Det er selvfølgelig nutidens politikeres opgave at sørge for, at der fortsat er en tilgang af arbejdskraft og arbejdspladser, således at der også er en produktion om 10-20 år til at levere ydelsen til disse meget efterspørgselsstærke pensionister.

Der findes altså ikke en generel sammenhæng mellem at være gammel og at være svag. Billedet af nutidens og fremtidens pensionister som svage er misvisende og må afvises. I det hele taget burde vi i vores politik tage udgangspunkt i de stærke sider, som vi alle besidder. Debatten i dag er lidt bagvendt, for den tager udgangspunkt i, at det enkelte menneske er svagt.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det var jo næsten sådan, at man skulle tro, at Venstres ordfører er lidt i splid med sig selv, eller i hvert fald er lidt i splid med Venstre. Da den rapport kom, som hr. Flemming Oppfeldt henviser til, sagde Venstres socialpolitiske ordfører – og jeg håber, hr. Flemming Oppfeldt hører efter – at efter hendes bedste mening var ældrechecken fuldstændig forkert skruet sammen. Fuldstændig forkert skruet sammen. Nu hører man hr. Flemming Oppfeldt sige, at det sådan set er det eneste rigtige.

Vi hørte tidligere socialministeren her fra talerstolen komme med det tal, som også fremgår af rapporten, hvor man siger, det er nok drejer sig om ca. 9.000 ældre. Så vidt jeg kan se, går ældrechecken til 105.000 personer. Det er i hvert fald det, regeringen selv har beregnet.

Hvordan synes hr. Flemming Oppfeldt selv det går? Mener Venstre stadig væk, at det er jordens mest geniale løsning, eller mener Venstre, at når det kommer til stykket, kunne man måske godt bruge pengene på en anden og bedre måde, som fru Eva Kjer Hansen tidligere har udtalt?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg bed mærke i, at både ministeren og Venstres ordfører gjorde meget ud af at sige, at frit valg var noget, der var kommet de svageste ældre til gavn. Jeg har en række eksempler, som jeg godt vil bede Venstres ordfører forholde sig til. Vi er jo kommet til den konklusion, at ganske mange penge er gået til bureaukrati, administration, som kunne være kommet de ældre til gavn.

I Holstebro har man brugt 1,5 mio. kr. på at administrere ordningen. I Helsingør 3 mio. kr., som kunne være kommet de ældre til gavn i form af bedre omsorg. Faktisk har den ældre-pakke, som man kaldte det, ikke engang kunnet lukke den behovstigning, der er med flere ældre. I Ramsø Kommune har man været nødt til at skære ned, sådan at man nu kun kommer i bad en gang om ugen og har rengøring to gange om ugen. Og i Svinninge Kommune har man måttet spare 680.000 kr. på pleje af og omsorg for ældre.

Jeg synes ikke, det er bedre omsorg til ældre. Jeg synes, det er bureaukrati, og jeg synes, Venstre skulle begynde at forholde sig til det bureaukrati, man selv har skabt.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg sad og lyttede til hr. Flemming Oppfeldt og overvejede, om han måske skulle have valgt sig et andet fag og være blevet maler i stedet for, for det var en imponerende omgang skønmaleri af situationen for de ældre, efter at den borgerlige regering og Dansk Folkeparti er kommet til magten. Så jeg vil bare spørge, om hr. Flemming Oppfeldt kan bekræfte, at for en række ældre kan det godt være, at de har fået nogle penge med ældrechecken, men hvis man gør op, hvad regeringen og Dansk Folkeparti samtidig har taget fra dem ved at hæve billetpriserne for bus og tog, ved at hæve priserne til aftenskole- og fritidsundervisning, ved at klemme kommunerne så hårdt, at der bliver forhøjede takster på mad og mange andre ting, ved at skære på boligstøtten osv., så vil der være nogle ældre, der samlet faktisk har en dårligere økonomi, end de ville have, hvis man ikke havde lavet disse forringelser fra den borgerlige regering og Dansk Folkeparti, som man så forsøger at pynte på med ældrechecken. Kan hr. Flemming Oppfeldt bekræfte, at nogle ældre faktisk får færre penge samlet set?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at herinde i Folketinget laver vi jo en generel politik, vi laver ikke en lov for hver enkelt borger. Derfor udtaler jeg mig selvfølgelig også generelt og siger, at vi har sat flere penge af til de ældre. Så har jeg faktisk gjort lidt ud af i min tale at nævne de 13 punkter, hvor vi har forbedret forholdene for de ældre og mest målrettet over for de svageste ældre. Dem vil jeg bare henvise til, jeg kan ikke gentage dem alle sammen her, det tillader tiden ikke.

Til fru Sandy Brinck, der spørger om bureaukratiet ude i kommunerne: Jamen det er en engangsinvestering, når man ude i kommunerne skal finde ud af, hvad det egentlig er, vi tilbyder borgerne, og om der er nogle private, der i konkurrence med det også kan tilbyde borgerne disse ydelser. Det er jo ikke et bureaukrati eller en beskrivelse, man skal foretage i samme omfang hvert eneste år.

Det er altså en ny kultur, og det har det formål, at borgerne får en valgfrihed og får kendskab til mellemregningerne, får at vide, hvad det er for en kvalitet, det offentlige hidtil har stået for, og om man kan få denne kvalitet andre steder. Det gør vi altså op til borgerne at foretage dette valg.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det var en imponerende række, hr. Flemming Oppfeldt noterede som alle regeringens gode gerninger her op til jul. Jeg synes bare, at det svarer meget dårligt til de indtryk, man har rundt omkring. Derfor har jeg et lidt mere erkendelsesteoretisk spørgsmål til hr. Flemming Oppfeldt.

Når man bevæger sig rundt i landet – det har man meget tid til, når man ikke er i regering, man har tid til at læse lokale aviser, man har tid til at se lokale tv-stationer osv. – så er meldingen stort set monotont ens. Det er nemlig nedskæringer på hjemmehjælpen, lukning af klubtilbud rundt omkring osv. osv.

Hvordan kan det være, spørger jeg hr. Flemming Oppfeldt, for mange steder er det Venstreborgmestre, der sidder og laver det? Hvordan kan det være, de gør det, når nu det går så godt? Og hvorfor går de rundt med det helt forkerte indtryk lokalt, at der bliver skåret ned, når selveste hr. Flemming Oppfeldt nu siger, at det bare går ufattelig godt? Kan hr. Flemming Opp-

feldt forklare de ting for mig, for jeg synes, det er voldsomt indviklet.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Hr. Flemming Oppfeldt var inde på, at vores folkepensionister egentlig ikke var så dårligt stillet endda. Jeg ved godt, at der netop er udkommet en rapport om de ældres økonomiske vilkår, hvor det viser sig, at kun knapt 9.000 af vores folkepensionister er det, man kalder for fattige folkepensionister.

Ældre Sagen har også lavet en analyse af de ældres økonomiske forhold. De har analyseret rapporten og fundet ud af, at grænsen for fattigdom i rapporten går ved ca. 5.800 kr. Når man så tager en gennemsnitspensionist, så viser det sig, at der faktisk er faste månedlige udgifter på ca. 4.500 kr., dvs. at der er ca. 50 kr. om dagen tilbage til den pensionist at leve for, og det skal dække kost, transport m.v. Synes hr. Flemming Oppfeldt, at det er et rimeligt beløb?

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Et spørgsmål til Vestres ordfører, hr. Flemming Oppfeldt, for at udrydde alle misforståelser:

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Vestres ordfører, om det var en forglemmelse, at han ikke svarede på de udtalelser, jeg refererede til fra Vestres socialpolitiske ordfører, da rapporten kom. Jeg synes også, det er befriende, at fru Pia Kristensen går ind og kommer med en anden udregning end den, der var i rapporten, det skal jeg nok lade være med at bede hr. Flemming Oppfeldt om at svare på, for det har fru Pia Kristensen jo bedt om.

Derimod kunne jeg godt tænke mig at spørge, hvad der er sket fra september og så til november, hvor det fra at være noget af det mest tåbelige, der overhovedet fandtes, så nærmest er blevet til et guldæg, og så stort et guldæg, at det er med i hr. Flemming Oppfeldts 13 punkter, hvoraf langt hovedparten er nogle, vi har ordnet over satspuljeforhandlingerne i fællesskab; men jeg har da bemærket, at regeringen har stemt for dem, men det er sådan set fælles gods.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til hr. Jørn Pedersen vil jeg sige, at jeg faktisk fremhævede rapporten i mit indlæg her, og jeg

henviste til rapporten, specielt det billede, der tegnes af fremtidens pensionist som en stærk pensionist rent økonomisk. Dermed erkender jeg også, at hvis vi tager tiden nu, så er der nogle folkepensionister i vort samfund, som er økonomisk ringere stillede, svagt stillede. Der må jeg bare konstatere, at det, som regeringen og Dansk Folkeparti har gjort, jo er særdeles målrettet over for denne gruppe af pensionister; det er jo en lille gruppe af den samlede gruppe.

Dermed er jeg jo fuldt i overensstemmelse med det billede, der tegnes i denne her rapport. Det er egentlig også mit svar til fru Pia Kristensen. Jeg har ikke set skævt til denne her rapport, eller jeg bruger ikke denne rapport til at sige, at det ikke er nødvendigt at give nogle af nutidens pensionister et løft. Jeg siger bare: Vi er inde i et skifte, hvor flere og flere pensionister over de kommende år oplever at ville have visse indtægter ved siden af deres pension, og derfor går vi altså fra et skifte, hvor vi er nødt til at supplere med noget nu til et tidspunkt længere ude i fremtiden, hvor det ikke nødvendigvis er rigtigt at supplere pensionen.

Til hr. Villy Søvnald, der siger, at jeg måske er med til at skabe myter, så er de 13 punkter, jeg refererede til, jo rent faktisk lovgivningsarbejde, der er lavet her i Folketinget eller regelændringer, som er gennemført af denne her regering. Så de 13 punkter er ikke ønsketænkning fra min side, det er noget, der er virkelighed.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg kunne forstå på hr. Flemming Oppfeldt tidligere i sit svar til mig, at den bureaukratiudgift, jeg henviste til, var en engangsforeteelse. Det kunne vi sådan set diskutere fra nu af og til jul, og selv om der ikke er lang tid til jul, synes jeg alligevel, at det, der er mere interessant i den diskussion, er, om det, jeg hører, er, at Venstre nu erkender, at der ikke er kommet mere ældreomsorg ud af ældrepakken, at den rent faktisk er gået til bureaukrati, at det rent faktisk er det generelle billede, som kan tegnes, når vi hører fra Helsingør, at de bruger 3 mio. kr. på bureaukrati, når vi hører fra Holstebro, at de bruger 1,5 mio. kr. på bureaukrati, ja, så er det et udtryk for det generelle billede, og at den ældrepakke faktisk lige nøjagtig er det, Socialdemokraterne hele tiden har kaldt den, nemlig en bureaukratpakke.

(Kort bemærkning).

Grete Schødts (S):

Det er ret interessant at lytte til hr. Flemming Oppfeldt, at lytte til lovgiveren tage en debat om de svageste ældre her på Christiansborg.

Kl. 14.30

Jeg vil bare spørge hr. Flemming Oppfeldt, om ikke fru Hansen, fru Jensen og fru Pedersen, der bor på plejehjemmet, kan betragtes som dem, der nok er de svageste stillede både økonomisk, psykisk og fysisk, men de er blot ikke omfattet af frit valg.

Så det, hr. Flemming Oppfeldt her fra talerstolen tilkendegav, er ikke sandt, for plejehjem er ikke omfattet af lovgivningen om frit valg.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg bliver nødt til at forfølge over for hr. Flemming Oppfeldt, hvornår Venstre så lyset, hvornår man nåede til den konklusion, at det, der var noget forfærdeligt roderi, jo faktisk blev den bedst mulige løsning for de svage pensionister. Der må være et eller andet tidspunkt, hvor man kan sige, at det var dér, det skete. Eller er det, som fru Charlotte Dyremose er citeret for at have sagt: Nu håber vi ikke, der kommer en eller anden – og så et eller andet pænt udtryk – aftale med Dansk Folkeparti og finansministeren i sidste øjeblik? Er det det, der er sket?

Der må jo være en eller anden saglig begrundelse for, at man i september syntes, at det ikke er de svage ældre, som ældrechecken går til, og så nu her kort tid efter er det sådan set det eneste, der duer. Det er en interessant udvikling, og der må være en eller anden grund til den. Venstre må have set lyset. Hvornår skete det, og hvordan foregik det?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg må sige, at den rapport, der foreligger om de ældres økonomiske forhold, påviser, at over de næste 10-15 år bliver de ældre som samlet gruppe meget mere robuste. Det synes jeg er en god rapport, og den skal vi tage ved lære af. Derudover er en meget stor del af de ældre i dag økonomisk stærke. Det er jo sådan fakta, og det står der også i rapporten.

Det kan man da godt være glad for og så samtidig erkende, at der måske er en syvendedel af alle de ældre, som vi i dag må erkende er økonomisk svagt stillet. De har ikke andet end deres pension og måske en lille smule ATP ved siden

af. Det er det lys, vi har set. Det kan da ikke være så svært så at sige, at så må de kunne få en supplerende ydelse.

Til fru Grete Schødts vil jeg da sige om det med plejehjem: Det er da netop et plejehjem, der er frit valg af. Der er frit valg, om man vil på det ene plejehjem eller det andet plejehjem, det er ikke længere kommunen, der kan bokse rundt med de ældre. Det har denne her regering gennemført en ændring af.

Men jeg forstår, og det er også et svar til fru Sandy Brinck, at det da godt kan være, at det er svært for Socialdemokratiet at forstå hele den her idé med frit valg, at det, at man har to muligheder, tre muligheder, er bureaukrati, og det er indviklet. Det var også meget bedre, dengang vi kun havde KTAS, fordi der var kun en udbyder af det hele. Nu har vi så sørget for, at der er konkurrence, at der er nogle muligheder, som folk kan vælge imellem.

Det synes vi er et fantastisk fremskridt for ældre, og det er også et stort fremskridt for den offentlige sektor, at den bliver sammenlignet med den private.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Flemming Oppfeldt synes, vi skal være lykkelige for kombinationen af en borgerlig regering, der ikke vil lukke skattehuller, og TDC, der så kan udnytte dem til milliardfradrag, så vi kan få lidt færre penge til velfærd. Det er ikke helt den opfattelse, vi har i Enhedslisten, men sådan kan man have det forskelligt.

Hr. Flemming Oppfeldt sagde, at han bare havde nævnt alle de positive ting i sit svar til mig tidligere. Det er jeg fuldstændig enig med hr. Flemming Oppfeldt i. Men hvis man skal have et samlet billede af, hvordan de ældres situation er blevet, siden regeringspartierne og Dansk Folkeparti kom til magten, er hr. Flemming Oppfeldt så ikke enig i, at så kan man ikke nøjes med kun at se på, hvad der er givet med den ene hånd, når der samtidig er taget langt mere med den anden hånd? Man kan ikke kun se på, at der er delt en ældrecheck ud, når der samtidig er gennemført en række forringelser, som betyder, at de ældre har færre penge til rådighed, fordi man har forhøjet priserne på busser og mange andre ting.

Så vil jeg godt høre, om det, Venstre ønsker, er, at man skal udpege en gruppe af de allerfattigste og svageste ældre, og dem vil vi så hjælpe lidt, så vi andre kan se, at her er de fattige, eller

om man ønsker at sikre nogle ordninger for alle, hvor det ikke er peget ud, hvem det er, man skal se på som de fattige.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge om Venstres ordførers holdning til den kronik, som tidligere minister Britta Schall Holberg har haft i Politiken, hvor der bliver tordnet imod at gøre f.eks. socialpolitik til udelukkende et spørgsmål om at indføre frit valg-ordninger, for der ligger meget mere i det. Der ligger ikke kun et spørgsmål om at kigge på økonomien, der ligger også andre forhold i det.

Kan vi få præciseret, hvordan Venstre har i tankerne at leve op til de meget manende og helt rigtige ord, som kom fra fru Britta Schall Holberg?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er altid sådan, at når folk begynder at bruge sådan noget vås, som hr. Flemming Oppfeldt gjorde her til sidst, som argumentation, nemlig at Socialdemokratiet bare havde svært ved at forstå, at folk skulle have noget at vælge imellem, så er det nok for at bruge tiden til noget andet end at svare på spørgsmålet. Det lærer man jo ret hurtigt herinde.

Socialdemokratiet er ikke optaget af markedet. Det er fuldstændig korrekt. Vi er optaget af, at ældre mennesker rent faktisk får en hjemmepleje, som indeholder noget omsorg. Der kunne man have fået langt, langt mere omsorg for de penge, der nu er gået til bureaukrati og til at opbygge et privat marked.

Vi er faktisk optaget af, at der er nogle ældre mennesker, som er ensomme, som ikke har det sociale netværk, som giver en ordentlig kvalitet i deres liv. Der ville vi godt kunne bruge hjemmehjælpen meget mere aktivt. Det handler om at prioritere, og vores prioritering er klar: mere omsorg, bedre omsorg. I stedet bruger regeringen pengene på bureaukrati.

Det er det valg, vi synes, at befolkningen til næste valg skal vide at der er.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til fru Sandy Brinck vil jeg sige, at vi jo har været inde på, at det at få beskrevet, hvad det er for noget, det offentlige yder, er en beskrivelse, der

foretages en gang. Det er en ny kultur inden for det offentlige. Det synes jeg at jeg har svaret så sagligt på, som jeg kunne.

Når jeg siger det på den måde, at Socialdemokratiet har svært ved at forstå det, synes jeg også, der påhviler Socialdemokratiet en eller anden mellemregning over for offentligheden, for Socialdemokratiet var jo med til at gennemføre denne her type lovgivning. Der synes jeg jo så, at Socialdemokratiet frem for at forkaste det hele måske i sin mellemregning burde prøve at fortælle os andre, komme med bidrag til, hvordan man kan få frit valg-ideen til at fungere, for man har åbenbart været tilhænger af den på et tidspunkt. Nu siger man så bare, at i princippet er man modstander af det.

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg sige, at det jo ikke kun er et spørgsmål om frit valg. Det er også et spørgsmål om, hvad det er for en standard, man lægger ud til frit valg. Her påhviler der kommunerne et meget stort arbejde med at få beskrevet alt det, som vi har debatteret nu her, ordentligt. Der påhviler kommunerne et stort arbejde for at få nogle gode tilbud hjem og den slags.

Venstre er af den opfattelse, at mennesker, som igennem et helt liv har lært at træffe valg, også når de bliver ældre, skal kunne træffe et valg om, hvordan de vil have de her ting leveret, eller de skal i hvert fald have den mulighed at kunne gøre det.

Så vil jeg sige til fru Line Barfod, at jeg ikke har sagt, at det her kun var regeringens 13 mest positive punkter. Jeg sagde, at regeringen har gennemført 13 punkter, som er til gavn for de svageste i vort samfund, og jeg har bare nævnt de 13 punkter. Der er ikke nogen dårlige punkter ved siden af. Det er 13 gode punkter for de svageste i vort samfund – i øvrigt er flere af dem vedtaget af et stort flertal i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Det kan godt være, at jeg ikke udtrykte mig tydeligt nok, for jeg fik i hvert fald et mærkeligt svar fra hr. Flemming Oppfeldt.

Hr. Flemming Oppfeldt roser frit valg-loven. Frit valg på alle hylder. Jeg prøver at tale om de svageste, om menneskene, de gamle, der bor ude på plejehjemmet. De har ikke noget frit valg, ej heller et frit leverandørvalg, for de er ganske enkelt ikke omfattet af loven. Ville det ikke have været mere naturligt at bruge pengene

til ressourcer uden for plejehjemmet til de svageste ældre, som ikke kan ret meget selv?

Kl. 14.40

Så vil jeg spørge hr. Flemming Oppfeldt, om han mener, at lovtæksten er mere værd end det stykke papir, den er skrevet på. Frit valg af plejehjem. Ja, hvis der var ledige plejehjemspladser. Så er der ydermere den klausul på, at en kommune kan sige nej.

Så jeg vil bare spørge: Hvor er det frie valg henne?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg synes, at Venstres ordfører nogle gange kaster lidt om sig med nogle begreber, som er lette at slynge ud, men hvor han ikke rigtig får synliggjort, hvad konsekvenserne af dem er.

For nu at blive ved Britta Schall Holbergs kronik, så er hun f.eks. inde på den trang, som man har til at skulle evaluere og kontrollere alting, som også hr. Flemming Oppfeldt nu gør sig til talsmand for.

Der siger Britta Schall Holberg: Derfor bør et moderne liberalt samfund besinde sig på den stadig stigende trang til at evaluere alting, også fordi stadige evalueringsøvelser fuldstændig lammer alt det daglige arbejde, der ligger lige for, ja, endda kan lamme muligheden for at tage sig af de gamle og de børn, der har brug for, at vi tager os af dem her og nu, og ikke for, at vi står med næsen i en manual, vi skal krydse af i.

Det er sande ord. Hvad har Venstres ordfører tænkt at gøre for at leve op til de bemærkninger fra den tidligere minister?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan bare konstatere, at hr. Flemming Oppfeldt kun nævner de ting, som regeringen mener er til gavn for de ældre og fuldstændig undlader at komme ind på alle de forringelser, man har gennemført samtidig, og som betyder, at en række af de ældre, vi snakker om i dag, faktisk har fået en samlet værre situation.

Men jeg ville godt høre, om hr. Flemming Oppfeldt ville svare på mit andet spørgsmål. Er det, Venstre går efter, at udpege nogle bestemte mennesker og sige, at disse mennesker er fattige og svage, så de skal have en særlig hjælp, i stedet for, som vi plejer at gøre det i Danmark, at lave nogle generelle ordninger med en omfordeling via skatterne, så man ikke peger nogen ud og siger, at her er nogle, der skal have almisser,

men i stedet for laver nogle generelle ordninger, som kommer folk bredt til gode og sikrer, at vi bredt hæver niveauet, for at ingen skal have det for svært?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Fru Line Barfod må jeg spørge: Hvordan kan man lave en omfordeling uden at vide, hvem man skal fordele til? Så har man jo foretaget et valg. Det indgår jo også i Enhedslistens politik. For at kunne have en gruppe, man tager pengene fra og giver til en anden, har man vel truffet nogle forskellige valg om, hvordan denne gruppe skal se ud. Det er præcis det, vi har gjort.

Vi er så mere målrettet gået efter dem, der er de økonomisk mest svage, men som jeg også sagde i min indledning, er hele problemet med, hvem der er de svage ældre, jo ikke dermed løst, for man kan godt være fysisk svag osv., men samtidig være f.eks. økonomisk stærk. Faktisk handler de 12 ud af de 13 punkter i det, jeg nævnte, om dem, som ikke har deres – hvad skal vi sige? – funktionsevne eller deres helbred helt på mærkerne, og hvad vi egentlig gør for at hjælpe dem. Det kan jeg fuldt ud stå ved.

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg sige: Frit valg giver en spændende indgang til kvalitetskontrol, fordi der er kvalitetskontrollen jo ikke bare overladt til en embedsmand på rådhuset. Der er det jo en kvalitetskontrol, der foregår helt ude hos den enkelte bruger. Det er jo selve kernen i frit valg, og det er derfor, vi holder fast i vort fritvalgsprogram.

Til fru Grete Schødts: Jeg forstod ikke spørgsmålet. Jeg forstod så meget, at vi var enige om, at der i dag gælder frit valg af plejehjem. Så ved jeg ikke, om fru Grete Schødts også ønskede mere frit valg af leverandører til beboere på selve plejehjemmet.

Jeg vil bare sige: Jeg tror, vi skal prøve at gøre det frie valg så godt som overhovedet muligt inden for det lovgivningsområde, vi nu er i gang med, frem for at sende flere bolde i luften, og jeg tror heller ikke, Socialdemokratiet ønsker at sende flere bolde i luften.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil stærkt anbefale Venstres ordfører at få fat i den meget, meget kloge kronik af tidligere minister fru Britta Schall Holberg.

Det står bl.a. her til diskussionen om frit valg, at hvis det alene er en politisk opgave at levere

ensartede ydelser uden hensyn til nuanceret afvejning af lokale ønsker, hensyn og behov, har de folkevalgte overflødiggjort sig selv og reduceret borgerne til kunder i en købmandsforretning med frit valg på alle hylder.

Det er den advarsel, hun kommer med.

Kl. 14.45

Er det ikke rigtigt, at med en del af de her fritvalgstanke, som Venstre leger med, får man ikke bare afskaffet regeltyranniet? Tværtimod bliver man jo nødt til at være meget specifik med hensyn til, hvad det er for nogle ting, man lægger ud til andre, for ellers er det vel ganske vanskeligt at finde ud af, om man får leveret varer for de penge, som man sender af sted.

Så et lidt mere nuanceret svar på: Hvad er det, Venstre vil gøre ud over at have den her fokus på traditionel tankegang omkring socialpolitik? Kan vi få nogle bud på det, eller stander man helt i våde?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det, som jo sker, er, at kommunerne beskriver deres egen opgave, hvad det egentlig er, de som kommune gør for de ældre. Det bliver beskrevet, og det er det arbejde, der sker ude i kommunerne.

Så kan kommunerne derefter lægge en standard. Selvfølgelig skal de overholde loven, men kommunerne kan lægge en standard, der er langt over loven, hvis de har lyst til det. Det vil sige, at kommunerne har mulighed for at lægge nogle forskellige serviceniveauer. Inden for disse serviceniveauer kan hver enkelt kommune så have frit valg. Jeg syntes, det var en meget præcis beskrivelse, jeg her gav.

Det vil sige, at kommunerne har mulighed for forskellige udbud. Der bliver konkurrence om disse udbud, og borgerne har den mulighed at have andre end den kommunale leverandør, dvs. mere end den enlige offentlige virksomhed. Sådan ser hverdagen ud, også når vi kommer nogle måneder og år frem.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jørn Pedersen som ordfører.

Jørn Pedersen (S):

Det er jo rigtigt, som socialministeren udtrykte det, at ældre er forskellige, og det er svage ældre for så vidt også. Det har man allerede nu kunnet høre også i den her debat, hvor vi har brugt me-

get tid på at diskutere, hvornår man er en økonomisk svag ældre.

Der må vi så konstatere, at det nok ligger et sted mellem de 9.000, der fremgik af rapporten i september, og så det tal, som Ældre Sagens undersøgelse viser, nemlig et sted mellem 200.000 og 300.000. Så det viser i hvert fald lidt om, at der er en spændvidde her.

Men det er jo ikke kun et spørgsmål om økonomi. Mange er jo svage på den måde, at de er fysisk svækkede, mange mangler fuldstændig et netværk, og ensomheden er desværre stor hos mange ældre.

Der er også en hel del ældre, der er bolig-mæssigt svage. Det har vi ikke haft fremme i debatten endnu, men det vil jeg gerne bringe ind i debatten, for jeg synes, det er et meget væsentligt element, og i den forbindelse synes jeg, at det er tankevækkende, at man kan konstatere, at i år 2002 blev der opført rundt regnet 5.500 ældreboliger.

Hvis man ser på, hvad kommunerne har planlagt for næste år, altså 2004, så er det forventelige tal ca. 4.000. Det vil sige, at vi er kommet i en situation, hvor tallet er gået ned med 1.500. Det er et stort tal, og det betyder jo, at det visitationsproblem, vi har i forvejen med, at der er flere, der gerne vil have en ældrebolig, end der kan få en ældrebolig, jo bliver forstærket med det her.

Derfor synes jeg, at det er en meget, meget kedelig udvikling, og jeg vil gerne opfordre regeringen til, når vi nu på fredag skal til at stemme om ændringsforslag til finansloven, at støtte det ændringsforslag, som vi har stillet fra Socialdemokraterne, der går ud på at give kommunerne lettere adgang til at lånefinansiere, så vi kan få bygget nogle flere ældreegnede boliger.

Ellers vil jeg gerne sige, at jeg ikke har været imponeret over argumentationen for ældrechecken. Jeg kan godt forstå den, og jeg kan godt forstå, at man synes, det er et lille fremskridt. Men skal man gøre noget, der batter, så skulle man jo i stedet – jeg tror, det var fru Line Barfod, der var inde på det – kigge på pensionstillægget for at se på, hvordan vi kan få alle elementer med og ikke kun enkeltelementer, som ældrechecken jo står for.

Kodeordet er jo frit valg, og det synes jeg er et glimrende udtryk. Men det er sjovt nok, at den nuværende regering jo ikke vil køre fritvalgsmodellen igennem. Den vil jo eksempelvis ikke være med til, at det frie valg består i, at man får en ydelse fra en nabokommune. Der siger rege-

ringen: Nej, nej, det må man ikke. Den vil heller ikke være med til, at frit valg kan være, at man eksempelvis køber noget tilkøb hos sin kommune, det må man heller ikke. Hvis man har ønske om det, må det ikke være dem, der plejer at komme, så skal det være nogle, der kommer fra et privat firma et eller andet sted fra.

Kl. 14.50

Jeg synes faktisk, der er meget ideologi i det her, og jeg synes også, at vi efterhånden bevæger os væk fra noget, som måske kunne gøre, at situationen blev meget, meget bedre for den gruppe medborgere, der får praktisk bistand og praktisk hjælp i hjemmet. Der kan jeg godt annoncere allerede nu, at vi arbejder på et beslutningsforslag, som vi kommer med snarest, hvor vi vil gå ind og kigge på indholdet af den pleje, der bliver tilbudt, og hvor vi vil kigge på den enkelte borgers frie valg, for at man kan være medbestemmende omkring, hvad der skal foregå i ens eget hjem. Det skulle også gerne være med til at give de mange ansatte, der synes, at deres dagligdag kan være lidt hård at komme igennem, et løft.

Vi vil også gerne give frit valg af tilkøb, og vi vil gerne give friere valg af boligtilbud. Det kan jeg ikke nå at komme ind på i første runde, men jeg vil gerne uddybe det senere.

Så vil jeg gerne på vegne af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at gruppen af ældre borgere er lige så mangfoldig som den øvrige befolkning, og at det derfor er nødvendigt dels at diskutere denne befolkningsgruppe med øje for nuancer, dels at indrette ældrepolitikken efter en prioritering, som kommer svage ældre til gode.

Folketinget pålægger derfor regeringen inden udgangen af 2004

- at tilgødese økonomisk svage pensionister med en forhøjelse af pensionstillægget,
- at indarbejde social svækkelse og forebyggelse heraf som en del af hjemmeplejen,
- at forbedre ældres mulighed for at planlægge deres alderdom ved at udvide antallet af ældreregnede boliger og dermed give ældre flere valgmuligheder og
- at øge indsatsen over for medicinske patienter.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 36).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Hr. Jørn Pedersen nævner mangelen på ældreboliger. I Dansk Folkeparti er vi også enige i, at vi skal have ældreboliger. Vi er faktisk nået så langt, at man ikke kun skal have to valgmuligheder, nemlig enten eget hjem/plejehjem eller eget hjem/ældrebolig. Vi så gerne et meget bredt valg af forskellige typer boliger, herunder også beskyttede boliger og skærmede enheder i forbindelse med aktivitetscentre.

Jeg kan blot ikke forstå hr. Jørn Pedersens begrundelse for, at der mangler ældreboliger, for ældreboliger blev jo netop opført i hobetal under den socialdemokratiske regering. Man opførte så mange ældreboliger, men samtidig nedlagde man et utal af plejehjemspladser. I dag sidder der rundtomkring meget svage ældre, og det er dem, vi snakker om i dag, som ikke har brug for en ældrebolig med albuenum og plads, men som har brug for en plejehjemsplads, hvor der er omsorg og pleje alle døgnets 24 timer.

Jeg vil spørge hr. Jørn Pedersen, hvordan han kan få det til at hænge sammen.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Pia Kristensen, at det har jeg intet som helst problem med, for det, der skete tidligere, var jo, at en utrolig masse fuldstændig umoderne plejehjem blev lavet om til noget, der var bedre.

Men jeg glæder mig over fru Pia Kristensens store bekymring for området her, og hvis fru Pia Kristensen læser forslaget til vedtagelse, så står der jo netop flere ældreregnede boliger. Vi er også indstillet på at give et meget varieret tilbud, for det tror vi der er behov for. Vi tror i høj grad, der bliver behov for det i fremtiden. Men vi er da meget åbne for, at vi sammen kan gøre en indsats her. Så jeg glæder mig til, at Dansk Folkeparti stemmer for forslaget til vedtagelse, for så er der jo allerede her i Folketinget et flertal for det, og så er der jo håb om, at der kan ske noget.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg har et spørgsmål til hr. Jørn Pedersen, og det er dels ud fra debatten i dag, dels ud fra den debat, vi havde forleden om den supplerende ældreydelse.

Jeg forstod, at Socialdemokratiet tillagde denne her rapport, der er kommet om ældres økonomiske vilkår, stor betydning, men så kan jeg ikke rigtig forstå, hvor det er smittet af på det forslag, der bliver fremsat her, fordi her tales jo om en forhøjelse af pensionstillægget.

Uden at være særlig teknisk: Hvor rammer man flest, nu taler vi mennesker, ved det, som regeringen har foreslået, eller ved pensionstillægget? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg kan ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet, for jeg synes virkelig, at Socialdemokraterne er på banen for at skabe nogle bedre forhold for vores ældre.

Det handler om, at man vil indføre forhøjelse af pensionstillægget, man vil til at bygge boliger, ja, der er ikke det, man ikke vil.

Det vil blot spørge hr. Jørn Pedersen: Socialdemokraterne gjorde ikke ret meget for de ældre i de 10 år, de havde regeringsmagten. Hvordan kan det være, at man pludselig kommer på banen med det ene ønske for de ældre efter det andet? Er det, fordi der pludselig er blevet sat fokus på området herinde, at alle socialdemokrater myndrer op af hullerne og skal være med i første række?

Vi har en mistanke om, at det ikke er helt ægte ment fra Socialdemokraternes side.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg ville faktisk tro, at Dansk Folkeparti ville være henrykt over, at man kunne gennemføre noget af det, der står i denne her vedtagelse, i hvert tilfælde hvis der skulle være ræson i det, de siger.

Jeg vil gerne sige om hele diskussionen om ældreboliger: Vi har været meget optaget af i vores regeringsperiode at få bygget flere ældreboliger. Det eneste, der kan ærgre os nu, er, at vi ikke fik bygget nogle flere, for behovet er indlysende.

Men jeg kan konstatere, at fru Pia Kristensens politik nu medfører, at vi går fra, at der blev opført 5.500 i 2002, til, at der bliver opført 4.000 i

2004. Det er dog et fremskridt, der vil noget, vil jeg gerne sige. Der kan man i hvert fald ikke tale om overbudspolitik.

Så vil jeg gerne sige til hr. Flemming Oppfeldt, at der da står mange gode ting i den rapport. Det er jeg enig i. Men jeg er ikke sikker på, at den er fyldestgørende nok. Det er derfor, jeg gjorde opmærksom på i min ordførertale, at de svage ældre er et mere nuanceret billede, bl.a. var socialministeren også inde på det tidligere, og det tror jeg da at vi skal forholde os til. Derfor er der næppe enkle greb, vi kan tage fat på, men vi skal altså se på det mere nuanceret for at finde ud af, hvem de svage ældre i flere sammenhænge er, og hvordan vi kan sætte ind over for dem. Hvis viljen er til stede, så kan vi også gøre det. Det er der jo ingen som helst tvivl om.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Spørgsmålet om pensionstillægget og Socialdemokratiet interesserer mig umådelig meget, fordi det er en velkendt socialdemokratisk maskine, at man godt kan dele ud med den ene hånd, men så beskatter man med den anden, og lige præcis i finanslovsforslaget fra Socialdemokratiet er det beskrevet på den måde, at det skal finansieres ved hjælp af øgede skatter. Så derfor er det af en vis betydning for de ældre at vide, om de med den ene hånd skal aflevere nogle penge i skat, og så skal hr. Jørn Pedersen og konsorter uddele med den anden hånd. Det er en velkendt socialdemokratisk model, og derfor havde det været rimeligt at få et klart svar på det.

I rapporten om ældres økonomiske vilkår siger man så: Der er ikke så mange, at man kan lave en generel ordning. Hvis man skal lave noget, så er det for nogle meget få ældre, og hr. Jørn Pedersen har også selv tidligere nævnt tallet heroppe fra talerstolen, men det korresponderer overhovedet ikke med det forslag, som er blevet fremsat her om at hæve pensionstillægget.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Hr. Jørn Pedersen talte om overbudspolitik, og jeg må da indrømme, at Socialdemokraterne i øjeblikket fører en overbudspolitik som aldrig før. Der er også behov for det, fordi Socialdemokraterne i de ca. 10 år, de havde regeringsmagten, førte en underbudspolitik på ældreområdet, en decideret underbudspolitik, og jeg vil give

dumpekarakter for den politik, de førte på ældreområdet.

Kl. 15.00

Hr. Jørn Pedersen siger så, at Dansk Folkeparti jo kan være henrykte over det forslag til vedtagelse, som Socialdemokraterne vil fremsætte. Jeg kan blot sige til hr. Jørn Pedersen, at Dansk Folkeparti sammen med V og K har sit eget forslag til vedtagelse, som vi fremsætter, og det er vi henrykte over.

Så vil jeg blot spørge, hvor Socialdemokraterne vil finde finansieringen for den overbudspolitik, som de fører ud i livet lige i øjeblikket. Det kunne vi meget godt tænke os at få at vide i Dansk Folkeparti, for vi mener, det er en gang populistisk vrøvl for at sige det mildt.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Først til hr. Flemming Oppfeldt: Pensionstillægget vil jo sådan set berøre langt flere, end ældrechecken gør. Det er indlysende, og det synes jeg er positivt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvor stolvt fru Pia Kristensen er efter at have talt om overbudspolitik og manglende indsats, når det nu også fremgår af den rapport, vi har diskuteret en hel del i dag, at det faktisk er boligforholdene, der er ret afgørende for folks sociale situation.

Jeg er da spændt på, hvor meget fru Pia Kristensen vil bidrage med til den gruppe af ældre, når hun påstår, at andre er ude i en gang overbudspolitik. Det synes jeg helt bestemt ikke der er tale om.

Dansk Folkeparti har deponeret sin frihed i et skattestop. Det betyder, at Dansk Folkeparti går rundt og lover og garanterer det ene og det andet og det tredje. Når det så kommer til situationen her i Folketingssalen, så stemmer man for det, man bliver dikteret til at stemme for af de to regeringspartier, for det har man bundet sig til. Det er jo fair nok – det er fair nok.

Vi er ikke bundet af et skattestop. Vi er ikke bundet af det nuværende skattesystem. Vi vil gerne lave det om, og vi vil faktisk gerne lave det om, så det bliver mere retfærdigt. Så kan man kalde det at tage med den ene hånd og give med den anden. Man kan også kalde det at omfordele. Det synes vi faktisk der er brug for.

Men vi kan jo konstatere, at det, der er kommet ud af regeringens skattepolitik, foreløbig er et skattestop, hvor vi jo desværre må se mange

eksempler ude fra amter og kommuner på, at det er svært at få tingene til at hænge sammen.

Det må åbenbart være Dansk Folkepartis politik – fru Pia Kristensen roser den jo i høje toner – at Dansk Folkeparti ønsker, at der skal ske nedskæringer på det sociale område ude i amter og kommuner, hvad vi har set mange eksempler på i dette efterår. Det er rart at vide, at det er Dansk Folkepartis politik. Det var trods alt en afsløring.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det den sidste korte bemærkning til hr. Flemming Oppfeldt, og når der er blevet svaret på den, går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Man kan sige, at hr. Jørn Pedersens parti jo kunne have gennemført denne forøgelse af pensionstillægget for flere år siden. Der er jo ikke sket noget nyt. Det eneste særlig nye, der er ved at ske, er, at der er flere pensionister, der ved siden af supplerer deres indtægter med private pensioner og arbejdsmarkedspensioner. Det er det nye.

Så det er jo egentlig underligt, at Socialdemokratiet nu som en del af en overbudspolitik kommer med et dårligt finansieret forslag, hvis der endelig er en finansiering. Ellers henviser man til, at forslaget skal være skatteyderfinansieret.

Så forstår jeg også efter 14 dages diskussion om det her, hvor Socialdemokratiet henviser til denne rapport om ældres økonomiske forhold, at man så ikke bruger rapporten til noget som helst andet end til at gå imod dens konklusion, ved at man laver en forøgelse af overførselsindkomsterne i stedet for at målrette den til dem, der står økonomisk svagt.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne komme med en serviceoplysning til hr. Flemming Oppfeldt. Vi er faktisk det eneste parti, i hvert fald indtil videre, der har beskæftiget os med boligdelen, som fylder utrolig meget i den rapport. Det håber jeg vi er enige om, for ellers er der i hvert fald nogle afsnit, jeg har læst, som hr. Flemming Oppfeldt ikke er kommet til endnu. Men det er jo sådan set også al ære værd.

Jeg vil godt komme med en anden serviceoplysning, og det er, at pensionstillægget faktisk er sådan indrettet, at det er indkomstafhængigt.

Jeg vil godt gentage: Pensionstillægget er indkomstafhængigt, og det betyder, at i den situation, hr. Flemming Oppfeldt beskriver, som jeg tror, vi er meget enige om, hvor pensionister i fremtiden vil være bedre økonomisk stillede, så vil udgifterne hertil jo også falde. Så det er slet ikke så forfærdeligt, som man egentlig skulle tro, når man hører hr. Flemming Oppfeldt.

Det er faktisk et rigtig godt forslag. Det er i hvert fald et forslag, hvor de mange mennesker, der kun har en folkepension og en lille smule ATP, ikke skal føle sig til grin i forhold til Dansk Folkeparti og den nuværende regering over, at man kan sige, at man bliver straffet, fordi man har været så venlig at gøre det, man beder alle om at gøre, nemlig at tage en tårn på arbejdsmarkedet.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu synes jeg bare, hr. Jørn Pedersen begyndte at lyde, som om Socialdemokraterne var de eneste, der talte om boliger og sådan noget, og så bliver jeg bare nødt til at spørge, om det måske er, fordi vi i regeringspartierne har lidt for travlt med rent faktisk at gøre noget ved boligsituationen. Er det ikke sådan, at f.eks. antallet af boliger stadig væk stiger? Er det ikke også sådan, at vi under denne her regering har nedsat grundkapitalen til almene boliger, sådan at vi tilskynder kommunerne til at bygge nogle flere, at der er afsat penge til boliger til demente, og at der er afsat penge til f.eks. akutplejepladser?

Så kunne det tænkes, at grunden til, at Socialdemokraterne er de eneste, der snakker om boliger, er, at vi andre har travlt med at gøre noget ved situationen?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Nu er det jo utrolig charmerende, at fru Charlotte Dyremose nævner to områder, hvor vi har finansieret det i fællesskab. Det er jo sådan set ret interessant, så tak for kvitteringen, der ligger i det. Det viser, at vi altid er med, når der foregår noget.

Men jeg er altså nødt til at sige, at det i min lille tabel er sådan, at man i 2002 – det sidste tal, vi helt præcist kender – har bygget 5.500 ældreboliger, og det er fint. Det er nok lige i underkanten, men o.k. Det, jeg bare sagde, var, at ifølge de indberetninger, der er kommet fra kommunerne, bliver tallet for 2004 i hvert fald ikke

over 4.000. Så trækker jeg de to tal fra hinanden, og så ser jeg, at der faktisk er faktisk tale om en nedgang på 1.500.

Det synes jeg er meget uheldigt, og derfor ser jeg frem til, at når vi nu på fredag skal stemme om ændringsforslagene til finansloven, og vi kommer til forslaget om, at kommunerne får lettere låneadgang til at bygge ældreboliger, så stemmer Det Konservative Folkeparti med fru Charlotte Dyremose i spidsen for. Så har vi set, at der var handling bag ved ordene.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Ældreområdet er en mærkesag for Dansk Folkeparti. Derfor er det glædeligt, at vi har denne forespørgselsdebat her i dag.

Dansk Folkepartis definition på svage ældre er, at der er tale om meget forskellige mennesker med forskellige baggrunde og behov. Der er tale om ældre, der har behov for god pleje og omsorg af den ene eller anden grund. Derfor er det vigtigt, at plejen og omsorgen for de svageste ældre er så fleksibel, at den kan rumme de svage ældres forskelligheder. Den skal også imødekomme, at den enkelte ældres behov kan skifte fra dag til dag. Hvis fleksibiliteten mangler, har den ældre ikke mulighed for at vedligeholde færdigheder.

Omsorg for de svage ældre er i dag i højere grad end tidligere blevet et samfundsanliggende. Historisk var det familien, der havde ansvaret for de familiemedlemmer, som havde behov for omsorg. Det helt konkrete omsorgsarbejde over for bl.a. bedsteforældre blev overvejende udført af familiens kvinder, fordi de fleste var hjemmegående.

I dag er ansvaret for omsorgen delt mellem familie og stat, så man kan konstatere, at den offentlige ældreomsorg aldrig har været mere omfattende, end den er i dag.

Ældreomsorg handler også om økonomi, og det er Folketingets opgave at sikre, at midlerne afsættes til området. Dansk Folkeparti har om nogen presset på over for regeringen, når det drejer sig om at forbedre forholdene for de svage og økonomisk vanskeligt stillede ældre. Det er ene og alene Dansk Folkepartis fortjeneste, at vi ved at presse regeringen har fået gennemført efterlevelsespensionen, at de personlige tillæg er forbedret, at varmetillæggene er forbedret, at ledsageordningen er udvidet, at ældre over 65 år

kan få gratis influenzavaccine. Vi har sikret, at der er afsat 80 mio. kr. til forbedringer for demente, og sidst, men ikke mindst, er der afsat 430 mio. kr. til en ældreydelse.

Vi hviler ikke på laurbærrerne. Vi vil fortsat bestræbe os på at forbedre forholdene for de ældre, for de er langtfra gode nok endnu, men tingene tager tid, for vi har en tung arv at løfte fra den tidligere regering.

Selve omsorgspligten ligger hos kommunerne. Kommunerne har altså en særlig forpligtelse til at drage omsorg for resourcesvage ældre og i øvrigt være opmærksomme på ældre med særlige behov, og her tænker jeg specielt på demente. Det er kommunerne, der skal sammensætte løsninger, som passer til den enkelte, f.eks. inden for forskellige former for pleje og omsorg, hjemmepleje, forebyggelse, træning, og som skal tilvejebringe flere egnede og forskellige boliger.

Kl. 15.10

Det er også vigtigt, at kommunerne samarbejder med boligforeninger, frivillige organisationer og ældreråd om at oprette lokale netværkskabende og bevarende aktiviteter, særlig med henblik på at forebygge ensomhed og tab af funktionsevne.

I debatten om ældreomsorg er der en tendens til, at når man hører ordet styring og effektivisering, medfører det automatisk forringelser, og at flere penge og mere tid i sig selv fører til forbedringer, men det er ikke tilfældet. Undersøgelser har faktisk vist i helt konkrete tilfælde, at en målrettet indsats har forbedret tidsanvendelsen i ældreplejen med det resultat, at en større del af personalets arbejdstid bruges på direkte kontakt med de ældre.

Pleje og omsorg af svage ældre er et komplekst område. Derfor er det næsten umuligt at komme med et konkret bud på, hvordan man definerer svage ældre, og hvilke initiativer der skal iværksættes for at hjælpe disse ældre, for som sagt er der tale om meget forskellige mennesker med forskellige baggrunde og behov. Der findes ganske enkelt ikke en facitliste, for vi kan ikke generalisere.

Mødet med den ældre rummer altid nye udfordringer. Udfordringen for dem, der hjælper, plejer og yder omsorg, består derfor i at kunne rumme denne forskellighed, ikke kun i relation til fysisk funktionsniveau og helbredstilstand, men også i forhold til psykiske ressourcer, livshistorier og baggrund samt kulturelle og sociale referencer. Med andre ord skal man have blik for

det enkelte menneskes ressourcer og for de specifikke behov for hjælp.

Jeg vil slutte med at citere Bjarne Lindau Henriksen, som er præst i Kirkens Korshær. Han siger:

Ældreomsorg handler naturligvis om økonomi. Det gør alt, der ikke er gratis, men ældreomsorg handler om noget meget dybere. Det handler om menneskesyn. Det nødvendige menneskesyn, som ældreomsorgen har brug for, skal være meget skarpt og gennemtrængende. Dette menneskesyn skal kunne se den guddommelige værdi i selv det mest hjælpeløse menneskes situation. Ældreomsorgen skal ikke alene være båret af accept og respekt. Den skal være båret af kærlighed, for kærligheden kan se meningen i selv den korteste menneskelige fremtid. Der er fremtid i de gamle, selv om den er kort. Og de gamles fremtid skal være tryk og rumme den højeste grad af livskvalitet. Citat slut.

Vi mener i Dansk Folkeparti, at det er smukke og kloge ord. For når det handler om den gode omsorg for de allersvageste ældre, kan det ikke siges mere præcist.

På vegne af Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget udtaler, at det er yderst vigtigt, at der i befolkning og Folketing udfoldes aktive bestræbelser for at forbedre forholdene for de ældre og især svage ældre i samfundet.

Folketinget har ved de seneste tre års finanslove gennemført vigtige forbedringer for de ældre, bl.a. et generelt økonomisk løft, genindførelse af efterlevelsespensionen, forbedring af personlige tillæg til briller, fodpleje og proteser, udvidelse af ledsageordningen, forbedring af varmetillægget, gratis influenzavaccination, forbedringer for demente samt ældreydelsen til de økonomisk svageste ældre.

Folketinget konstaterer imidlertid, at der i de kommende år er behov for fortsatte forbedringer for de grupper af ældre, der økonomisk, sundhedsmæssigt eller på andre områder må betragtes som svage. Folketinget vil derfor fortsætte sine bestræbelser for at forbedre forholdene.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 37).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ja, fortsætte sine bestræbelser. Så har man i hvert fald ikke lovet for meget, kan man roligt sige. Jeg vil godt starte med lige at bede fru Pia Kristensen medgive mig, at hele spørgsmålet om dementes forhold står i en fællesvedtagelse med stort set alle partier, hvis ikke alle om jeg husker ret, her i Folketinget.

Kl. 15.15

Nu har boliger været et rimelig centralt emne i hvert fald i den seneste runde af debatten, og det er jo også et meget centralt element i den meget omtalte rapport om ældres økonomiske vilkår. Derfor undrer det mig, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til at bidrage til flere boliger, sådan som vores forslag til vedtagelse lægger op til. Tværtimod vil Dansk Folkeparti give en ældrecheck, hvorefter man fratrækker boligstøtten. Jeg ved ikke, om fru Pia Kristensen kan forklare, hvordan det skulle være fantastisk.

Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende, at vi bliver nødt til at sige til ældre mennesker i dag, at man skal være syg for at flytte. Tværtimod burde vi have så mange ældreboliger, at man kan flytte, mens man er frisk og rørig og dermed også har mulighed for at opbygge nye sociale netværk.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg har et spørgsmål i al fortrolighed til fru Pia Kristensen. Jeg kan forstå, at det forholder sig sådan – vi kan godt tale lidt sagte i øjeblikket – at Venstre og De Konservative faktisk har været lodret imod alle de ting, fru Pia Kristensen nævnte. Det er jo ikke noget særlig pænt lys at sætte dem i. Jeg kan da ikke forestille mig, at de gode kollegaer, jeg kender herinde, har stået og strittet imod med hænder og fødder, men sådan lød det på fru Pia Kristensens beskrivelse, og det er i hvert fald ret interessant.

Så vil jeg godt vende tilbage til et andet spørgsmål, der mere vedrører virkeligheden. Nu ser man forskellige steder i landet, hvor der også sidder borgmestre på stemmer fra Dansk Folkeparti, at man faktisk har oplevet nedskæringer. Er fru Pia Kristensen ikke lidt bekymret for, om nogle af de mange gode ting, som hun

ønskede på boligområdet, nu også kommer, når disse kommuner med fru Pia Kristensens gruppefæller faktisk er gået ind og har gjort nogle af de ting, der virker i modsat retning? Hvad vil man gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Man kan sige, at fru Pia Kristensens ordførertale ligner de andre regeringspartiers på den måde, at det ifølge fru Pia Kristensen går ufattelig godt. Der er godt nok lidt endnu, der skal rettes op, men i det store og hele.

Jeg har tre spørgsmål til fru Pia Kristensen:

Er fru Pia Kristensen opmærksom på de nedskæringer, der foregår i kommunerne i det her efterår, og som rammer den gruppe af de svage ældre, der har brug for hjemmehjælp?

Det andet er om sundhedssektoren. Er fru Pia Kristensen opmærksom på den rapport, der udkom fra Ældre Sagen, der påviser, at de, der betaler prisen, er de svage medicinske langtidspatienter på sygehusene? Og er fru Pia Kristensen enig i, at de har betalt prisen for, at andre patienter er blevet sat højt på dagsordenen?

Og det tredje: Er fru Pia Kristensen enig i, at det er beklageligt, at boligbyggeriet falder fra i år til næste år, når fru Pia Kristensen netop lægger så stor vægt på det?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Først vil jeg svare fru Sandy Brinck, der taler om bestræbelser. Jeg kan kun sige til fru Sandy Brinck, at i Dansk Folkeparti vil vi blive ved med at bestrebe os på at skabe bedre forhold for vores pensionister, for vores ældre, for de svage ældre. Det har vi aldrig nogen sinde lagt skjul på i Dansk Folkeparti. Vi vil fortsætte den linje, vi er startet på.

Jeg synes godt, at vi kan tillade os at knejse med nakken, for i de 2 år, vi har været parlamentarisk grundlag for regeringen, har vi faktisk fået afsat mange midler. Vi er gået til finanslovforhandlinger med ønsker på det ene og andet område. Hvis vi skulle støtte en finanslovforhandling, har vi selvfølgelig krævet, at vi også skulle have de ønsker gennemført. Det er sket, og vi fortsætter vores bestræbelser på at give de ældre bedre forhold.

Det er rigtigt, hvad fru Sandy Brinck siger om puljen til de demente på 80 mio. kr. Det blev vedtaget af et flertal her i Folketinget, men det var immervæk Dansk Folkeparti, der bragte

dem i spil. Det var nemlig 80 mio. kr., der reste-rede fra ældrecheckbeløbet på de 420 mio. kr. fra sidste år. Så det var Dansk Folkeparti, der bragte det i spil, og vi er kun glade for, at der var meget stor opbakning til, at de 80 mio. kr. skulle bruges til demente.

Kl. 15.20

Jeg vil svare både hr. Jørn Pedersen og fru Sandy Brinck på boligdelen.

I Dansk Folkeparti er vi enige: Vi skal have opført flere boliger til de ældre, og det er bl.a. det, der indgår i vores bestræbelser på at skabe bedre forhold til de ældre. Det er også at se på boligdelen, det er at se på beskyttede boliger, det er at se på plejehjem eller plejecentre.

Hr. Jørn Pedersen bliver ved med at tale om ældreboliger, men vi bryder os ikke om det udtryk, for ældreboliger kan ikke bruges til de meget, meget svage ældre, der har brug for hjælp alle døgnets timer. De ældre har brug for en plads på et plejehjem, hvor de kan få støtte hele døgnet.

Med hensyn til de ting, jeg nævnedede før, som Dansk Folkeparti har fået gennemført som parlamentarisk grundlag for regeringen, tror jeg ikke, at det kommer bag på nogen, at det er krav, som vi har stillet til regeringen. Det har vi faktisk ytret os om både i aviser og andre medier, inden vi er gået til finanslovforhandlingerne.

Jeg må vente med at svare hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Fru Pia Kristensen siger, at der er grund til at knejse med nakken, og det skal jeg så love for at der bliver gjort.

Jeg kan forstå, at bedre boliger til ældre indgår i bestræbelserne. Bare et godt råd: Når man bestræber sig på noget, og når man nu gerne vil binde en regering op på noget, så er et rigtig godt sted at gøre det her i Folketingssalen.

Det er rigtig, rigtig smart sammen med Socialdemokrater og andre gode fæller her i Folketingssalen at stemme for en vedtagelse, som helt konkret siger, at det er det, vi vil have, det er det, der giver fremskridt.

Derfor er det mig stadig væk fuldstændig uforståeligt, at fru Pia Kristensen og Dansk Folkeparti ikke kan stemme for det forslag til vedtagelse, når jeg hører, at Dansk Folkeparti faktisk er enig i, at det nøjagtig er med hensyn til flere boliger, højere pensionstillæg, bedre forhold for medicinske patienter, at der er nogle problemer.

Så kunne vi starte i dag med at binde regeringen op på noget handling.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

To spørgsmål til fru Pia Kristensen: Synes fru Pia Kristensen, at en person, hvis indtægtsgrundlag er folkepensionens grundbeløb plus en lille smule ATP, og som bor i en ret dyr og dårlig bolig, er en velstillet pensionist, som absolut ikke skal have ældrecheck? Kan fru Pia Kristensen forstå, hvis nogle i den gruppe synes, at det faktisk er urimeligt, når det er de økonomisk svage stillede pensionister, der skal have den, og de så på grund af ATP-forholdene ikke kan få den?

Så vil jeg godt spørge fru Pia Kristensen meget præcist: Hvilke garantier har Dansk Folkeparti nu fået for, at der kommer flere ældreegne boliger, ikke bare ældreboliger, men hele viften? Er det en tom garanti, man har fået, for vi hørte jo tidligere, at regeringspartierne, når det kommer til stykket, egentlig er lidt onde over for de ældre? Men har man nu her fået nogle garantier, så vi kan være sikre på, at der også kommer noget ud af det?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er mærkeligt at iagttage, at Dansk Folkeparti, når man siger, at man vil gøre så meget godt for de ældre, så ikke vil være med til at bruge det flertal i Folketinget, der kunne være til at gøre det, hvis Dansk Folkeparti ønskede det.

Jeg vil egentlig godt spørge, hvorfor man ikke vil, for når fru Pia Kristensen siger, at man vil fortsætte bestræbelserne, så bliver jeg altså bekymret; det håber jeg sandelig ikke man vil, for så sker der praktisk taget ingenting. Man har jo det synspunkt, at det er vigtigere at holde den regering, vi har i øjeblikket, i live, end at forbedre forholdene for de ældre. Det er jo realiteten, for hvis Dansk Folkeparti prioriterede hensynet til de ældre højere end hensynet til Venstres og Konservatives regeringsmagt, så ville man jo stemme for det forslag til vedtagelse, som oppositionen har fremsat.

Jeg vil godt spørge rent ud, om det for Dansk Folkeparti er regeringens liv, der dikterer Dansk Folkepartis ældrepolitik? Så enkelt er det, og man kan da lige så godt stå ved, at der er noget, der er vigtigere for Dansk Folkeparti end de ældre, og det er at holde regeringen ved magten.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil starte med at svare hr. Villy Søvndal, for det nåede jeg ikke i sidste runde. Nej, må jeg sige til hr. Villy Søvndal, Dansk Folkeparti synes ikke, at det går ufattelig godt på ældreområdet, og det er også derfor, vi kæmper for at få lavet nogle forbedringer på ældreområdet.

I de 2 år, vi har været parlamentarisk grundlag for regeringen, er der lavet forbedringer, og så kan hr. Villy Søvndal påstå noget andet. Der er lavet forbedringer, der er sat ekstra penge af til ældreområdet.

Med hensyn til nedskæringer på hjemmehjælp, så nej, og det er uhørt, at man skærer ned på hjemmehjælpen. Kommunerne må prioritere de svage ældre, kommunerne må sige, at her har vi nogle ældre, der har behov for hjemmehjælp, og så må man visitere den hjemmehjælp, der skal til. Så det er et kommunalt anliggende at prioritere mellem alle politikområder.

Vi er da helt enige med hr. Villy Søvndal i, at det er utilstedeligt, at langtidssyge medicinske patienter ligger på gangene på hospitalerne. Men der er faktisk også mange kommuner, der opretter eller vil oprette akutsygestuer, så man kan få de ældre hjem i kommunen som en slags trinbræt til, at de kan komme videre hjem i eget hjem. Så der er vi enige med hr. Villy Søvndal, det hører ingen steder hjemme, at de ligger på gangene.

Til fru Sandy Brinck: Det kan da ikke være gået fru Sandy Brincks næse forbi, at Dansk Folkeparti har indgået en finanslovaftale med regeringen. Den kan man da ikke pludselig opløse. Vi er troværdige samarbejdspartnere, og vi står selvfølgelig ved den aftale, vi har indgået.

Boligdelen går igen fra både hr. Jørn Pedersens side og fra fru Sandy Brincks side. Vi har diskuteret den boligdel. Vi er godt klar over, at der mangler bestemte typer boliger til vores ældre ude i kommunerne, og vi vil i fremtiden forsøge at sikre, at der også bliver opført boliger. Et skridt ad gangen, for det handler altså også om finansiering. Jeg kunne godt tænke mig, om fru Sandy Brinck eller hr. Jørn Pedersen kunne komme herop og fortælle mig, hvor Socialdemokraterne ville finde finansieringen.

Så vil jeg blot sige til Enhedslistens ordfører ...

Første næstformand (Svend Auken):

Det bliver vi nødt til at vente med til næste gang. Det er svært at klare de mange spørgsmål på 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Det, der gør det så utrolig vanskeligt at diskutere det her politikområde med Dansk Folkeparti, er jo i bund og grund, at Dansk Folkeparti aldrig rigtig selv melder ud, hvad de vil. De venter altid på, at andre har meldt ud med omlægninger. Da andre partier som regel er forholdsvis ansvarlige og dermed også peger på, hvor pengene skal tages fra, eller hvor der skal ske omlægninger, så går Dansk Folkeparti ind på et for dem så belejligt tidspunkt, at de kan nøjes med at pille tidsler ud af andres oplæg og oven i købet måske tilføje et par ekstra blomster.

Det er egentlig på mange måder dybt problematisk, men den her manglende vilje og evne til selv at fremlægge udspil understreges så yderligere ved, at når man så kommer igennem med noget, som man mener er en succes, f.eks. ældrechecken første gang, så viser det sig, at ikke blot sigter man ikke særlig godt og rammer skidt, men man sigter dårligt og rammer derfor selvfølgelig også temmelig skidt.

Kunne man få et bud på fra Dansk Folkepartis ordfører, hvornår man selv begynder at tage initiativ til at komme med samlede udspil med negative/positive sider, så vi andre kan forholde os til et samlet udspil fra Dansk Folkeparti og ikke kun den her fantastiske evne til udelukkende at fokusere på roser og slippe for at tale om tidsler.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Tak for svaret fra fru Pia Kristensen, som jeg synes var interessant på den måde, at jeg tror, det er første gang, at et af regeringspartierne indrømmer, at det ikke går så godt. Det går ikke så godt. Det er jo lidt det modsatte af, hvad socialministeren tidligere har sagt, og hvad Venstres og Konservatives ordførere plejer at sige. Jeg synes, at fru Pia Kristensen fortjener ros for at have den fornemmelse for virkeligheden, som har sluppet de to andre regeringspartier, nemlig at når vi taler hjemmehjælp, så bliver der i en række kommuner skåret ned. Er det så ikke også dumt at blive ved med at benægte virkeligheden, når man kigger rundt i den?

Tak også for medgivelsen af, at de svage ældre, der ligger lang tid på sygehusene, er prisen for at højprofilere visse typer af operationer så højt, og det kan vi ikke være bekendt, tror jeg var fru Pia Kristensens udtryk.

Det er to klare medgivelser. Jeg forstår så bare ikke – som andre ordførere – at man ikke vil være med til at lave noget sammen med dem, der gerne vil rette op på de her ting, men i stedet for vægter regeringssamarbejdet så højt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes egentlig også, det er positivt, at fru Pia Kristensen nu forlader den tomme selvros, som ligger i regeringsblokkens forslag til vedtagelse, og så i stedet for erkender, at det sådan set ikke går særlig godt.

Men så kommer man til gengæld til alle de dårlige undskyldninger. Nu er det kommunernes skyld, ligesom dengang Dansk Folkeparti tog taksttilskuddet væk fra den kollektive trafik og dermed også påførte en lang række pensionister øgede udgifter. Da var det pludselig også alle mulige andres skyld, da var det amternes og trafikselskabernes skyld. Nu er det altså kommunernes skyld, inklusive de kommuner, hvor Dansk Folkeparti sidder. Det må de ikke, de må altså ikke skære ned.

Hvad vil man egentlig gøre fra Dansk Folkepartis side for at få sine byrådsmedlemmer til at lade være med at skære ned? Hvad vil man gøre ved det? Vil man bare stå her og bortforklare sit ansvar?

Så får vi at vide, at det sandelig er inden for finanslovens rammer, og dem er man jo bundet af. Her kommer vi jo til sagens kerne, for hvorfor godkender man et finanslovforlig med så mikroskopiske forbedringer for de ældre, at de næsten ikke er til at få øje på, samtidig med at man sagtens kan finde 5 mia. kr. i kassen at dele ud til skattelettelser til alle mulige andre? Hvor var prioriteringen til de ældre henne, da man forhandlede finanslov? Den er i hvert fald vanskelig at få øje på.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil starte med at svare hr. Keld Albrechtsen, som i forrige omgang – jeg nåede ikke at svare – spurgte, om Dansk Folkeparti holder regeringen i live. Nej, det gør vi ikke – ja, det kan godt være, at det ser ud, som om vi holder regeringen i live, men det er kun så længe, vi ønsker det. Jeg har sagt det før, og andre har sagt det før fra Dansk Folkepartis side: Så længe regeringen fører en positiv og en fornuftig politik, støtter vi regeringens politik. Vi støtter også, at der er et skattestop. Igen vil jeg sige, at når vi snakker om hjem-

mehjælp, er det altså ude i kommunerne, opgaven ligger med at prioritere, hvilken hjælp de ældre skal have.

Hr. Anders Samuelsen stiller sig op her og spørger: Hvornår kommer der nogle udspil fra Dansk Folkeparti? Vi hopper åbenbart bare ifølge hr. Anders Samuelsen med på nogle udspil, der kommer fra regeringen. Det passer jo ikke, og det ved hr. Anders Samuelsen også. Inden for ældreområdet kan jeg nævne ældrechecken, hvor Dansk Folkeparti fik afsat 420 mio. kr. sidste år og 430 mio. kr. for 2004. Det var vores udspil, og det tror jeg også godt hr. Samuelsen ved.

Til hr. Villy Søvndal vil jeg sige: Nej, det går ikke så godt, og det har det ikke gjort i mange år, når vi snakker ældrepolitik.

Jeg står her med en omtale af en hvidbog, der blev skrevet i år 2000 under den tidligere regering. Bogen er de pårørendes vidnesbyrd om den behandling, som gamle og svage mennesker udsættes for. Størstedelen af indlæggene handler især om pleje- og omsorgssvigt af svage ældre, men også om magtesløse og fortvivlede pårørende, som utallige gange har rendt panden mod en mur, når de har forsøgt at komme i dialog med plejepersonale og politikere. Kritikken af de forhold dengang handler bl.a. om respektløshed, manglende omsorg, mangelfuld pleje og for få ressourcer.

Jeg vil blot med dette sige, at vi har en tung arv at løfte efter den tidligere regering, men vi er på vej.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre, og vi har faktisk stof nok til, at vi ikke bare kan klare os med én runde, men også må have en yderligere runde.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Fru Pia Kristensen siger, at kommunerne må prioritere. Men fru Pia Kristensen må vel også medgive, at Folketinget må prioritere. Derfor forekommer det mig fuldstændig ansvarsløst, at man ikke forholder sig til, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen faktisk har prioriteret, at kirurgien og operationsbordene skulle være dem, der fik penge, mens de ældre medicinske patienter dermed blev nedprioriteret; at fru Pia Kristensen ikke forholder sig til, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen faktisk har prioriteret at give de borgere, som er på arbejdsmarkedet, et skatteletskud til private sundheds-

forsikringer, sådan at de kan hoppe køen over foran næsen på netop pensionister.

Kl. 15.35

Hvorfor vil man ikke være med til at prioritere rigtigt i forhold til ældre mennesker, når man er herinde i Folketingssalen? Jeg synes, det er flot, at man så slår ud med armene og siger, at det må man gøre ude i kommunerne. Der er også et prioriteringsarbejde at gøre i Folketingssalen, og der har Dansk Folkeparti prioriteret forkert.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Pia Kristensen erkender igen, at det ikke går så godt. Jeg synes, det er fornuftigt, at vi tager det realistiske udgangspunkt og ser på tingene, sådan som de er.

Men derefter kommer der så igen alle de dårlige undskyldninger for ikke at gøre noget ved det. Nu er det den tidligere regerings skyld det hele. Efter at have haft 2 år til at arbejde med tingene kan Dansk Folkeparti nu meddele, at det er den tidligere regerings skyld det hele. Sådan kan man altså ikke blive ved med at sige år efter år, vil jeg bare sige. Det er simpelt hen for tyndt. På et eller andet tidspunkt må man altså også selv udrette noget.

Derfor vil jeg igen spørge: Hvad kunne der egentlig ske ved, at Dansk Folkeparti stemte for de konkrete forbedringer, som er i det forslag til vedtagelse, som oppositionspartierne har fremsat?

Vi kan jo ikke engang være sikre på, at regeringen vil udskrive valg på det grundlag. Det kan jo faktisk være, at det bare bliver gennemført, men det kan ministeren bedre oplyse. Jeg ved da ikke, om de vil udskrive valg på det grundlag. Men det synes jeg da var en udmærket ting at tage et valg på. Hvis der ikke bliver udskrevet valg på det, så bliver det gennemført. Det kunne da også være udmærket. Så hvad er det egentlig, der holder Dansk Folkeparti tilbage?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Nu kan man jo forstå igen og igen på fru Pia Kristensen, at Dansk Folkeparti virkelig brænder for, at der skal gøres noget mere for de svage ældre.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge: Har man diskuteret i Dansk Folkepartis folketingsgruppe, hvad man kunne have fået af forbedrin-

ger til de ældre og de syge, hvis man i stedet havde brugt pengene på de områder frem for at bruge dem på skattelettelser?

Synes fru Pia Kristensen, det er en særdeles velargumenteret ting at gøre, at bevilge skattelettelser til nogle af de højest lønnede i det her samfund, samtidig med at der ikke er penge nok til de svage stillede? Hvordan synes fru Pia Kristensen det rimer? Hvordan mener fru Pia Kristensen det måske kunne blive opfattet ude i den brede befolkning, især blandt de svage ældre?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil først sige til fru Sandy Brinck, at det da er rigtigt, at det er her i Folketinget, vi afsætter midlerne. Når man sidder og finanslovforhandler, er der jo mange ting i spil; det er ikke let at forhandle finanslov. Der må man jo så prioritere og sige, hvad man synes er vigtigst at få gennemført.

Jeg kan kun endnu en gang sige, at de tre finanslovaftaler, som Dansk Folkeparti har været med til at få gennemført sammen med regeringen, er vi meget tilfredse med. Vi synes, det er nogle gode finanslovaftaler, og der er virkelig afsat penge til mange, mange gode områder.

Til hr. Keld Albrechtsen: Nu er man begyndt at sige den samme sætning, hver gang man kommer herop: Det går ikke så godt. Jamen så siger jeg til hr. Albrechtsen, at der er en tung arv at løfte efter den tidligere regering. Det kan hr. Albrechtsen ikke sige noget imod. Vi har boligproblemer, plejehjemsproblemer i forhold til de svage ældre, og som jeg læste op fra hvidbogen for år 2000, som er skrevet af de svage ældres pårørende, og hvor den tidligere socialminister endog udtaler sig – og jeg er meget chokeret over de oplysninger, der er kommet frem – har det heller ikke fungeret for godt derude.

Men jeg kan ikke forstå, at hr. Keld Albrechtsen tror, at man kan løse problemer, som er så store og voldsomme, ved at knipse med fingrene. Det tager tid, og den tid må der altså bare til, og så må vi sørge for at gøre det bedre.

Igen spørger hr. Albrechtsen, hvorfor vi ikke støtter forslaget til vedtagelse. Vi har selv fremsat et forslag til vedtagelse sammen med Venstre og Det Konservative Folkeparti. Jeg vil så igen sige, som jeg sagde før til fru Sandy Brinck: Det må da være gået op for hr. Keld Albrechtsen, at Dansk Folkeparti har indgået en finanslovaftale med regeringen. Den er på plads, og vi er gode.

samarbejdspartnere, vi løber ikke fra en aftale. Sådan er vi i Dansk Folkeparti.

Kl. 15.40

Til hr. Jørn Pedersen: Vi synes, at skattestoppet er godt, og de skattelettelser kommer faktisk vore borgere til gode ude i amter og kommuner. Så vil jeg sige, at man altså maler fanden på væggen ved konstant at omtale det skattestop som roden til alt ondt. Der er afsat midler til vækst i både amter og kommuner.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det skattestop er roden til alt ondt, sådan er det bare. Der er ikke afsat nogen midler, som man har fundet finansiering til på nogen måde, man har lånt dem af børn og børnebørn, det er, hvad man har gjort. Men det er en helt anden diskussion.

Dansk Folkepartis ordfører må kunne bekræfte, at i de 5-6 år, hvor jeg har været socialordfører for Det Radikale Venstre, er det altså ikke sådan, at Folketingets partier er blevet overbebyrdet med gennemtænkte og gennemarbejdede socialpolitiske forslag fra Dansk Folkeparti. Det er på ingen måde noget, jeg erindrer. Jeg vil i hvert fald gerne have sendt en oversigt over dem, hvis det er noget, som man pludselig mener har været tilfældet.

Det, der har været kendetegnende, har været en skånselsløs spekulation i forargelse og lette avisoverskrifter. Det er, hvad Dansk Folkeparti har stået for.

Så trækkes det frem her fra talerstolen, at det store dyr i Dansk Folkepartis åbenbaring er en ældrecheck, som overhovedet ikke rammer inden for skiven. Jamen altså, er det det bedste, man kan levere? Jeg kunne godt tænke mig at få Dansk Folkepartis ordfører op og bare give et par eksempler på nogle gennemarbejdede forslag, hvor der både er tidsler og blomster og roser og hvad det skal være, altså hvor man ikke kun nøjes med at pege på de steder, hvor gaverne kommer.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er tilbage til fru Pia Kristensens medgivelse af, at det ikke går så godt, en medgivelse, som jeg roste hende for, fordi jeg synes, det betegner en form for realisme, vi ellers har savnet i den borgerlige regering.

Men, siger fru Pia Kristensen så, det er alt sammen de andres skyld, det er alt sammen no-

get, vi slæber med fra fortiden. Er det ikke en lidt nem måde at komme om ved det på? Er problemet ikke, at det går den gale vej nu; at når man laver så stramme jerngreb om kommunernes økonomi, som man har gjort, så tvinger man kommunerne til at spare? Det er jo derfor, hovedparten af kommunerne er ude i nedskæringer på ældreområdet.

Er det ikke lidt billigt af et parti, som er fast støtteparti, ikke at ville vedgå den sammenhæng, at når man strammer garnet så meget – det kender vi også her op til jul – så er der nogen, der skal lægge hals til, så er der nogen, det går ud over, og det er ikke de andres skyld? Det er Dansk Folkepartis skyld og regeringens skyld.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pia Kristensen, og når hun har svaret, tror jeg faktisk, vi nærmere os den næste ordfører, fru Charlotte Dyremose.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Hr. Anders Samuelsen synes, at skattestoppet er roden til alt ondt. I Dansk Folkeparti synes vi, at skattestoppet er roden til alt godt. Borgerne ude i samfundet er trætte af stigende afgifter og stigende skatter, så hvor er det godt, at der er kommet en borgerlig regering, og at vi har fået gennemført det skattestop.

Så siger hr. Anders Samuelsen, at jeg giver den tidligere regering skyld for noget, som den ikke fortjener skylden for, nemlig at jeg bliver ved med at konstatere, at ældreområdet f.eks. har været meget lavt prioriteret.

Nu var det jo sådan, at Det Radikale Venstre også var parlamentarisk grundlag for den socialdemokratiske regering, og jeg ved ikke, hvor hurtigt man egentlig glemmer, at man tidligere har siddet sammen i regering. Var det ikke Socialdemokraterne sammen med De Radikale, der indførte dødepakken, fordi man manglede penge til et politiforlig? Det syntes jeg var en flov sag. Efterlevelsespensionen blev fjernet, sådan var det, og den har vi gudskelov fået genindført.

Så er det efterhånden blevet et mantra for mange partier her i Folketinget at kritisere ældrechecken. Jeg må igen sige: Jeg fatter simpelt hen ikke den kritik, jeg fatter ikke, at man kan blive kritiseret for at afsætte først 420 mio. kr., så 430 mio. kr. til en ældreydelse til de dårligst stillede pensionister.

Vi er da også enige i, at beløbet er utilstrækkeligt, og vi vil arbejde videre på, at vi får større beløb afsat, men den er i hvert fald retfærdig, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen. Og hvad var alternativet? Det var nul kroner.

Kl. 15.45

Så vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen, at alle Dansk Folkepartis forslag altså ikke er grebet ud af den blå luft. De er gennemarbejdede hvert og et. Der er jo den fordel, at når vi fremsætter et forslag, har vi også fundet en finansiering. Vi er faktisk meget, meget stolte af, at det kan lade sig gøre.

Hr. Villy Søvnald ...

Første næstformand (Svend Auken):
Desværre. Men der bliver en sidste lejlighed til at svare, for nu har hr. Anders Samuelsen meldt sig med en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Skattepolitik er jo også socialpolitik. Det, der er det grundlæggende problem ved det skattestop, som Dansk Folkepartis ordfører nu stiller sig op og forsvarer, er jo, at det låser regeringen og dermed Dansk Folkeparti i forhold til faktisk at få lavet nogle omlægninger, som sikrer, at den lavtlønnede og pensionisten ikke om 5, 7 eller 10 år skal opleve en markant skattestigning, for at vi overhovedet skal have råd til vores velfærdssamfund. Det er det problem, som Dansk Folkeparti prøver at få lagt et dække hen over.

Men der er ikke noget svar på, hvad man så skal gøre. Overhovedet ikke. Dansk Folkepartis ordfører har været heroppe, og jeg har efterlyst en række eksempler på gennemarbejdede udspil på det socialpolitiske område inden for de sidste 5-6 år. Der var ikke et eneste konkret eksempel, da ordføreren kom herop. Det er der da højst sandsynligt en grund til, er der ikke? Næmlich at der ikke er nogen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Charlotte Dyremose (KF):

Som andre også har været inde på i dag, så mener vi Konservative ikke, at man ud fra faste kriterier kan sige præcist, hvem de svage ældre er, eller i det hele taget, hvem der er svage. Der er nemlig mange faktorer, der spiller ind. Ældre har jo som andre befolkningsgrupper meget forskellige behov og meget forskellige livssituatio-

ner. Derfor så jeg egentlig også gerne, at diskussionen i dag drejede sig om svage generelt i stedet for det, der er risiko for her, nemlig at man kommer til at se de ældre som en særlig svag gruppe. Det mener jeg nemlig ikke de ældre er.

Alder betyder stadig mindre for, hvorvidt man f.eks. kan klare sig selv både økonomisk og fysisk. Nogle mennesker er nedslidte i en tidlig alder, andre friske og rørlige langt op i årene. Men der er altså forskellige grupper af ældre, der har nogle særlige behov, og som er særligt svage. Derfor må de initiativer, der er gjort og skal gøres i fremtiden, også sprede sig over en bred vifte af forskellighed.

Tager vi først det økonomiske aspekt, har regeringens rapport heldigvis vist, at langt de fleste ældre klarer sig godt økonomisk og faktisk har en pæn levestandard. Der er dog en gruppe af ældre, der ikke har været ret meget på arbejdsmarkedet og derfor kun i ringe grad har supplerende ydelser ud over deres pension. Denne gruppe indgik vi under finanslovforhandlingerne forlig om at hjælpe med en supplerende pensionsydelse. Men som sagt må man se på mange andre aspekter også.

For os at se må svage ældre som i alle andre befolkningsgrupper være dem, der af den ene eller anden grund ikke er i stand til at klare sig selv. Det er dem, der f.eks. lider af et handicap, er psykisk syge, eller hvor alderen simpelt hen har sat ind f.eks. med en nedsat funktionsevne eller med en demens. Disse grupper har vi Konservative fokus rettet stift mod. Det gælder lige fra en øget indsats for demente ældre over akutplejeadsler til øget fleksibilitet og selvbestemmelse i dagligdagen, f.eks. i forbindelse med personlig og praktisk hjælp i hjemmet.

For os er det vigtigt at sikre, at alle danskere kan se frem til en alderdom i sikker forvisning om, at de vil få en tryk og værdig alderdom. En alderdom, hvor man kan blive behandlet, hvis man bliver syg; hvor man kan få en egnet bolig, når helbredet svigter; hvor man har frit valg mellem, hvem der skal komme i ens hjem og hjælpe med noget så personligt som husholdningen og den personlige pleje; hvor man kan være sikker på, at der kommer en erstatningshjælp, hvis den almindelige hjemmehjælper f.eks. skulle blive syg. Eller en alderdom, hvor man, hvis det er det, man har behov for, kan få sin ægtefælle med på plejehjem.

Disse og mange andre initiativer er eksempler på den brede vifte af hjælp og støtte, der skal til både nu og i fremtiden for målrettet at

hjælpe de mennesker, der har særlig hjælp behov.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Fru Charlotte Dyremose sagde i sit indlæg, at ældre skulle have ret til frit valg af, hvem der skulle komme og hjælpe dem i hjemmet, når man havde brug for hjælp. Derfor vil jeg godt spørge den konservative ordfører, om Det Konservative Folkeparti så også vil være med til at give ældre mulighed for at tilkøbe hos kommunen, så man, hvis man har brug for lidt ekstra i en særegen situation, faktisk kan få sin vante hjemmehjælper til at komme frem for at skulle ud på et privat marked og have en ny person inden for sine døre.

Vi tror faktisk, at mange ældre har et stærkt ønske om, at deres hjem ikke er Fredericia Banegård. At de faktisk kender dem, der kommer i deres hjem; at det er dem, som de har tillid til. Derfor har vi svært ved at forstå, at fritvalgsmaterialet ikke indeholder den mulighed, som tilkøb kunne være.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne konkret spørge den konservative ordfører: Hvilke planer har Det Konservative Folkeparti for at skaffe det tilstrækkelige antal boliger, enten deciderede ældreboliger eller ældreegnede boliger? Jeg synes, det er ret interessant, og vi kunne forstå på Dansk Folkepartis ordfører tidligere, at man i det parti jo lægger meget vægt på det. Men hvad har Det Konservative Folkeparti tænkt sig?

For nu kan jeg se, at man i forslag til vedtagelse ikke skriver særdeles meget om boliger. Man nævner mange andre ting, især det man har gjort. Men hvad agter man at gøre på det boligpolitiske område for at sikre, at der også kan være noget, der nærmer sig et frit valg til de mennesker, der har behov for en ældreegnet bolig af den ene eller den anden art?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

For at starte med den diskussion, hr. Jørn Pedersen og jeg har haft nu for anden gang i dag: Jamen vi har jo, som jeg tidligere har nævnt, nedsat grundkapitalen til de almene boliger. Der er afsat penge til boliger til demente, og der er afsat penge til f.eks. akutplejeadsler.

Det er nogle af disse initiativer, som vi har været med til at tage sammen med regeringen, og som nu skal ud at virke. Det er klart, at man jo så må se, hvordan de virker, og så høste de erfaringer, man kan gøre på den baggrund.

Fru Sandy Brinck er ellers ofte kritisk over for det her frie valg, men jeg er da glad for at kunne konstatere, at fru Sandy Brinck nu ønsker at bakke op om det og taler om mere frit valg for de ældre. For ja, det er rigtigt, vi mener faktisk, det er ret vigtigt for de ældre, at de kan indrette sig temmelig fleksibelt, og at de derfor har de muligheder for at vælge forskellige udbydere af de ydelser, som det offentlige nu engang skal tilbyde den enkelte ældre. Hvis man så ønsker, at man skal have yderligere hjælp end det – noget mere, som er en ekstra luksus – må man jo skaffe sig det fra de udbydere, der måtte være.

Men tak for opbakningen til, at de ældre skal have de fleksible muligheder for at vælge.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det svar, man får om boligerne, er jo lidt luftigt. Jeg synes, det burde være lidt mere konkret.

Hvis det er sådan, og det er det jo, at antallet af færdigbyggede boliger, der er ældreegnede, og som kommer ind i den kategori, falder med 1.500 fra år 2002 til år 2004, så burde det få nogle alarmklokker til at ringe.

Men så har jeg et helt konkret spørgsmål om det frie valg: Hvorfor er Det Konservative Folkeparti imod, at en ældre, der eksempelvis bor i Københavns Kommune, ikke kan få leveret ydelser fra Frederiksberg Kommune, eller er det noget, man også vil ændre syn på? For det ville da være positivt. Så var der virkelig tale om et større frit valg.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg blev ikke helt klar over, hvorvidt Det Konservative Folkeparti rent faktisk ville være med til at give ældre muligheder for at tilkøbe ydelser hos kommunen.

Vi har alle dage været for, at mennesker, der modtager hjælp, har stor selvbestemmelse, og vi kan hele tiden blive bedre til at give nogle flere valgmuligheder. Men vi er altså skeptiske over for det pseudofrie valg, hvor man bruger penge til administration og til at opdyrke et privat marked. Prioriter dog pengene til noget bedre omsorg! Prioriter dog pengene til at give ældre mennesker muligheden for at have selvbestem-

melse og valgmuligheder inden for den hjemmehjælp, som de får, bl.a. at kunne tilkøbe en ekstra ydelse, hvis de skal have gæster, eller de i øvrigt har et specifikt behov på et særligt tidspunkt. Men et klart svar om tilkøb ville være rart for os her i salen, men så sandelig også for de mange ældre, som rent faktisk ønsker sig det.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

For at starte med det her om frit valg, som både hr. Jørn Pedersen og fru Sandy Brinck er inde på, så mener vi, at fokus må ligge på, at man først og fremmest får sikret sig, at der er personale nok til at få gennemført den helt nødvendige hjælp, der skal til for at hjælpe de ældre i deres eget hjem, altså med de ting, som man visiteres til fra kommunens side.

Med hensyn til muligheden for at gå over kommunegrænserne, som hr. Jørn Pedersen taler om, må jeg nok indrømme, at jeg sætter spørgsmålstegn ved, om kommunerne skal til at drive virksomhed, og om ikke kommunerne primært skal tage sig af det myndighedsansvar, som de har, og derfor sikre sig, at deres borgere får den nødvendige hjælp, frem for at de begynder at drive forskellige andre virksomheder.

Hr. Jørn Pedersen taler om boligerne, og vi kan altså godt blive meget konkrete. Det er 15 mio. kr., der er afsat til boliger til demente. Det er 37 mio. kr., der er afsat til akutplejeadsler. Grundkapitalen er blevet halveret. Det var rimelig konkret.

Så må jeg lige rette en misforståelse fra hr. Jørn Pedersen, for nu begynder det næsten at lyde som SF's politik, hvor enhver vækst kan blive til en halvering. Det er altså sådan, at antallet af boliger stadig væk stiger.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Svaret til de ældre, som ønsker sig at kunne tilkøbe noget fra den hjemmehjælp, de kender, var fra Det Konservative Folkeparti altså et nej, nok i lidt pæn indpakning, men svaret var nej.

Begrundelsen forstår jeg ganske simpelt ikke. Begrundelsen var, at der så ikke ville være personale nok. Det siger ordføreren fra et regeringsparti, hvor regeringen i øjeblikket er i fuld gang med at opdyrke et privat marked, så der også er private leverandører i hver enkelt kommune. Det lykkes ikke helt, men pengene går til det.

Jeg går ud fra, at det ville give voldsomme personaleproblemer, hvis man skal følge den konservative ordførers argumentation. Det vil da give langt, langt større personaleproblemer, så jeg synes, vi har brug for at få et bedre argument for, hvorfor et ældre menneske ikke må have lov til at få sin vanlige hjemmehjælp til at gøre lidt ekstra i sit eget hjem.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Dyremose: Hvor mange boliger antager hun, der kan bygges for 15 mio. kr. til demente, bare et cirkatal? Det kunne være interessant at høre.

Så kan jeg ikke i min vildeste fantasi forstå, hvorfor Københavns Kommunes beboere ikke må modtage hjælp og ydelser fra en god konservativ ledet kommune som Frederiksberg. Hvad er det, fru Charlotte Dyremose er så bange for? Er det omsorgssvigt i forhold til de kunder, der måtte ønske ekstra hjælp? Det er jo ikke noget, de skal påtvinges. Det er en mulighed for at have et yderligere frit valg. Det kunne da være fremragende, hvis man også sagde: Jeg synes bedre om nabokommunens service, den vil jeg faktisk hellere have, for den er bedre. Så er det jo et reelt frit valg, langt mere end vi har i dag.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvor mange boliger mener fru Charlotte Dyremose vi får for 15 mio. kr., der skal indrettes specielt til demente, bare sådan cirka?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes også, der er en mærkværdig logik, regeringspartierne har, der går ud på, at hvis en ydelse leveres bedst af en offentlig myndighed i konkurrence med private, så må man ikke vælge den offentlige, bare fordi den er offentlig, og så må man vælge en, der er dårligere. Det var jo også det, der var hele årsagen til Arrivaskandalen.

Kl. 16.00

Det er et underligt princip, for det tvinger os til at vælge de dårligste løsninger i liberalismens navn. Men o.k., det er et politisk princip, og det betaler man så for, ja, ikke dem, der sidder her i salen, det er ikke dem, der betaler. Men de ældre, der får en dårligere service, betaler.

Så er der spørgsmålet om boligbyggeriet. Jeg tror, fru Charlotte Dyremose kom til at sige, at antallet af boliger stadig stiger. Det vil jeg godt bede om at få uddybet lidt, for de seneste tal, jeg

har set om tilsagn fra det almene byggeri, er desværre nedadgående, og det er, fordi det ikke længere er tilstrækkeligt med den halvering af indskudskapitalen, som vi gennemførte i enighed i Folketinget. Der skal mere til for at holde byggetakten, for man har stranguleret kommunernes økonomi. Så jeg vil godt bede om at få uddybet, hvad det er for et boligbyggeri, der skulle være stigende.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Hr. Keld Albrechtsen får det næsten til at lyde, som om vi er i gang med at rive boliger ned. Det er altså ikke det, der er tilfældet.

Så til hr. Jørn Pedersen angående dementområdet: Det er jo sådan, at denne regering, og det var faktisk også nærmest hovedtråden i min ordførertale, gør en indsats på en lang række områder, hvor de yderligere boliger til de demente er en lille brik i det store spil. De er en del af den indsats, der gøres sammen med andre indsatser. Det er jo netop det, der er hele pointen også i min tale, at der skal en bred vifte af forskellige tiltag til, og der er indsatsen for de demente altså en del af den brede vifte.

Til fru Sandy Brinck kan jeg kun sige, at uanset om man bruger en kommunal eller en privat udbyder af hjemmehjælp, personlig eller praktisk hjælp, og man bruger den til den hjælp, som man er blevet visiteret til fra kommunen, så får man jo netop den hjælp, som man er blevet visiteret til. Og vi taler så ikke om, som hr. Keld Albrechtsen er inde på, at vi så skal til at vælge nogle andre, og nu må man ikke vælge den kommunale. Nej, hele tanken er netop, at den enkelte skal have mulighed for at vælge, om man vil bruge det offentlige, den kommunale hjemmehjælper, eller om man vil bruge den private hjemmehjælper til at få dækket de behov, som kommunen er nået frem til at den enkelte borger har.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Forespørgslen er en god anledning til at diskutere det langt mere nuancerede billede af ældres forhold end det forenkledte, der ofte præger den offentlige debat, nemlig de ældre som én stor og ens gruppe. Overskriften over en dækkende ældredebat er vel ordet variation i de livsbetingelser, der er afgørende, og det drejer sig om øko-

nomi, bolig, sundhed, sociale relationer, hjælp, omsorg osv.

Jeg vil starte med punktet økonomi, hvor de ældres situation vel er kendetegnet ved en større polarisering, end vi har kendt tidligere, på den måde, at vi har en gruppe af ældre, der er meget velhavende både med hensyn til indkomst og formue, og modsat har vi en gruppe af ældre, der kun har den nøgne folkepension, og som bestemt ikke har meget at dele ud af økonomisk. Vores svar er et opgør med de særfordele, der alene skyldes alder og ikke er socialt bestemte, samt udligning for at komme de økonomisk dårligt stillede til hjælp. Som bekendt er SF jo et lighedsorienteret parti.

Det andet, vi vil lægge vægt på, er boligen, der er krumtappen i ældrepolitikken, fordi boligen af indlysende grunde er helt central specielt for den svage gruppe af ældre, som vi diskuterer i dag. Det er altså lidt uforståeligt, at regeringen ikke er mere ambitiøs på området for ældreboligbyggeri af to grunde. Det nytter jo ikke at henvise til, hvad man har gjort, når man kan se, at boligbyggeriets omfang dykker. Det er jo afgørende, at når vi ikke engang var i stand til at holde gang i ventelisterne med det relativt høje ambitionsniveau, så går det selvfølgelig forrygende galt i en situation, hvor ældrebefolkningen stiger, specielt de helt gamle, når man oplever et fald i ældreboligbyggeriet. Det ville være vigtigt også som et bidrag til at gøre noget ved ledigheden.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at regeringen ikke bruger muligheden for at løse et problem, der alligevel skal løses, nemlig skubbe gang i byggeriet og dermed gøre noget ved arbejdsløsheden samt sikre, at der blev boliger til de unge, der presser sig på i forhold til boligmarkedet. Man kunne løse utrolig mange problemer med et snuptag.

Kl. 16.05

Men det er klart, at der er regeringens økonomiske politik en selvstændig bremse. Det, vi hører fra kommunerne, er, at årsagen til, at de bremser op, er, at deres økonomi er så stram, at de ikke har råd. Det tror jeg også at regeringspartierne ordførere er bekendt med. Men her satter regeringen altså mere på en stram offentlig økonomi end på at løse de boligproblemer, der er.

Det tredje vigtige område er sundhedsområdet, som i sagens natur også har speciel betydning for de svage ældre. Der lavede Ældre Sagen en glimrende rapport, der påviser, at der er et

stigende problem med, at langtidsmedicinske ældre patienter ligger og venter på sygehuse. For hele fokus, hele ressourcetildelingen sker i forhold til de planlagte operationer, og dermed skubbes andre ud i en situation, hvor midlerne på sundhedsområdet som bekendt ikke er ubegrænsede. Det er egentlig ikke særlig pænt, at lige præcis en patientgruppe, der har det meget svært, som har meget svært ved at ytre sig, meget svært ved at trænge igennem i debatten, er den, der er udset til at skulle betale for regeringens generelle kærlighed til meget stramme offentlige budgetter.

Det fjerde, som vi synes er vigtigt for svage ældre, er gode sociale relationer, og at vi samfundsmæssigt understøtter i form af fritidstilbud, hvor regeringen jo skærer ned på aftenskoleundervisningen, hjælp til frivillige organisationer osv., der beder om at få den frihed, at regeringen ikke holder dem i så stram snor.

Det femte vigtige område for de svage ældre er selvfølgelig den hjælp og omsorg, man kan få. Regeringen er ekstrem fokuseret på, at frit valg er et mantra, der løser alle problemer. Også selv om pengene i første runde er gået til bureaukratiske sysler rundt omkring, der ikke har givet mere hjemmehjælp, men flere ansatte til at lave udregninger og udbudsmateriale.

Når vi møder ældre i SF, hører vi deres ønske om, at de egentlig er meget glade for den hjemmehjælper, de har. De er oven i købet så glade for vedkommende, at de godt vil se vedkommende lidt mere. Det har regeringen ikke noget svar på, og det har Dansk Folkeparti ikke noget svar på. Tværtimod er sandheden, at det, der sker rundt omkring i kommunerne, er, at budgetterne bliver så klemte, fordi man sænker udgiftstigningerne på grund af skattestop og udgiftstop, at en række kommuner er i gang med at skære ganske dybt i ældreområdet både på området for hjemmehjælp og på andre ting.

Det er vores forslag, at kommunerne skal have lov til at bruge penge i en periode, hvor der er flere ældre, for at sikre den pleje og omsorg, der er brug for. Af de grunde, jeg her har redegjort for, støtter vi det forslag til vedtagelse, der blev fremsat af fru Sandy Brinck.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er en vigtig debat, som Folketinget har i dag. Så meget desto mere trist er det jo, at et flertal i Folketinget står bag et forslag til vedtagelse, som indeholder absolut intet, når det gælder den fremtidige indsats. Det indeholder en hel

del selvros med hensyn til, hvad der hidtil er sket efter regeringens opfattelse, men intet om, hvad der skal gøres ved de fremtidige problemer. Det er jo trist. Ikke mindst når man ser på, hvordan det skal gå de ældre, som ikke har egen formue i dette samfund.

Hvis man forestiller sig, at den nuværende regering forbliver ved magten i nogle valgperioder endnu – det er ganske vist en uhyggelig tanke, men vi kan blive nødt til at tænke den alene for at undgå det – hvordan vil situationen så være? Hvis vi nu forestiller os, at vi har dette skattestop kørende i f.eks. 10 år, så er det i hvert fald slut med kommunernes økonomi, helt slut. Man kan bare se på de stramninger, der gennemføres i øjeblikket, og så forestille sig, at de skal fortsættes med 1,5 mia. kr. eller hvad der bliver nødvendigt for at klare skattestoppet. År ud og år ind en sådan årlig forringelse af den offentlige sektor.

Hertil kommer så de skattelettelser, som regeringen tager af kassen og bare deler ud, uden at pengene eksisterer – var det ikke godt og vel 5 mia. kr. i den her omgang? Dem tager man bare af kassen. De skal jo betales tilbage på et eller andet tidspunkt. Der ligger en regning om 10 år. Jo, men det kan ikke hjælpe, at ministeren smiler og ryster på hovedet, for det gør der altså. Pengene gror desværre ikke på træerne ude i virkeligheden. Der skal være noget produktion bag ved dem.

Kl. 16.10

Så kommer der også billige cigaretter og spiritus og alle mulige andre ting, som man ødelægger økonomien med. Der er nok, hvis vi ser frem. Inden længe vil det såmænd lykkes den nuværende regering, der overtog et drønende overskud på statsfinanserne, at præstere en situation, hvor vi ikke længere er i stand til at betale af på den offentlige gæld. Hvem kommer det til at ramme i fremtiden? Det kommer lige præcis til at ramme den del af de ældre, som ikke har været i stand til at opspare en formue, mens de var så heldige endnu at have arbejde, hvis de havde det.

Og når jeg siger »hvis de havde det«, er det, fordi samtidig med at regeringen fører en sådan økonomisk politik, undlader den konsekvent at gøre noget som helst for at bremse den stigende arbejdsløshed. Hvis ikke man snart begynder at se på at få folk i beskæftigelse f.eks. ved at bygge de manglende boliger til ældre, som også indgår i den her debat, så underminerer man i yderligere hurtigt tempo den økonomi, som alle ældre

skal leve af om 10 og 20 år. Så det er faktisk ret dystre udsigter, der ligger foran, når vi har den her debat, hvis vi kigger lidt ud i fremtiden og trækker linjerne fra den dybt uansvarlige politik, som føres i øjeblikket.

Vi synes, det er et fornuftigt forslag til vedtagelse, som vi selv har været med til at fremsætte. Der ligger nogle konkrete forbedringer. Vi synes også, at den voksende ulighed, der er blandt de ældre, kunne løses ved, at man f.eks. lægger loft over fradraget på private pensionsopsparinger og i stedet for forbedrer folkepensionen, som der altså også peges på i det forslag til vedtagelse, vi har fremsat. Man skal have en generel forbedring, som virkelig kommer alle de folkepensionister til gode, der ikke har noget ud over en lille smule ATP og folkepensionen, i stedet for de besynderlige ordninger med ældrechecken, som den her regering fik gennemført.

Vi synes med andre ord, at ældrepolitikken kan lægges helt om. Den kan lægges om på en sådan måde, at vi samtidig opnår en generel forbedring af samfundsøkonomien ved at koble ældrepolitikken sammen med en aktiv beskæftigelsespolitik inden for den kommunale sektor, inden for plejesektoren og inden for boligbyggeriet ved at anvende dagpenge og bistandshjælp aktivt og få de mennesker ud på arbejdsmarkedet, som de ældre har brug for i f.eks. plejen og boligbyggeriet, og på den måde kan vi på en gang sænke arbejdsløsheden og forbedre vilkårene for de ældre. Det er grundlæggende forholdsvis enkelt at udforme en sådan politik, som vil være til gavn for alle og samtidig endog også til gavn for samfundsøkonomien.

Men det triste ved situationen i dag er, at regeringen absolut ingen planer har i den retning. Den ser passivt til, mens arbejdsløsheden vokser, samtidig med at de ældres vilkår ude i kommunerne måned for måned forringes.

Tove Videbæk (KD):

De ældre bliver ofte gjort til én stor gruppe med samme behov, men sådan er virkeligheden ikke, og det ved vi jo egentlig godt. Der findes ældre, der er friske og i god fysisk form, og der er ældre, der er syge og svagelige. Og vi har ansvar for at give dem alle en menneskeværdig alderdom. Hos Kristendemokraterne mener vi, at fremtidens ældrepolitik både vedrørende stærke og svage ældre skal baseres på værdighed, respekt, menneskelighed og omsorg.

I denne forespørgsel er det de svage ældre, Socialdemokraterne har bragt på dagsordenen,

og det skal de have tak for. Det er de svageste ældre, der bør gøres en særlig indsats for. Det er vi helt enige i hos Kristendemokraterne. Definitionen på »svag« mener vi kan gå på det sociale, det helbredsmæssige eller den økonomiske svaghed. Jeg vil gerne tilegne min ordførertale de helbredsmæssigt og socialt svage, disse ældre, som er afhængige af vores omsorg og hjælp. Den økonomiske svaghed synes jeg egentlig der har været snakket nok om.

Disse ældre, som jeg nævnte, er der ikke så mange, der råber op for. De allerfleste, tror jeg, bliver passet godt der, hvor de er, men der er desværre huller i osten. Nogle af disse huller eller dårlige historier er samlet i hvidbogen, som er blevet nævnt tidligere, nemlig den, der hedder »Svage ældres vilkår i Danmark«, 2001, som blev skrevet af Pårørendegruppen for svage ældre. Den er vel at mærke skrevet i 2001 i den forrige regerings tid, så disse forhold kan den nuværende regering da i hvert fald dårligt lastes for.

Kl. 16.15

Jeg citerer et par sætninger fra bogen: Manglende hårvask – i ferieperioder kan der gå op til en måned; glemte snor til kaldeapparatet; fjernbetjening til tv placeres uden for rækkevidde; blev lagt i seng kl. 16 om eftermiddagen, og kaldesnoren blev hæftet op, så han ikke havde chance for at nå den, osv., osv.

Journalisten, der har skrevet bogen, kalder den en tudebog.

Disse historier håber og tror jeg der bliver færre og færre af, og jeg har indtrykket af, at de svage ældre langt de fleste steder bliver behandlet med omsorg og respekt.

Men de få tilfælde, som stadig findes, kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Det er vores forældre, bedsteforældre og oldeforældre, det her handler om. Det er mennesker, der har knoklet hele livet for at få vores velfærdssamfund på benene, og som nu ikke kan mere. Vi skal som samfund behandle dem med den respekt og den omsorg, som de har fortjent, og som vi skylder dem.

De svageste ældre skal have den pleje og ikke mindst den omsorg, de har brug for, når de har brug for den, med værdighed og respekt. Således skal vi gøre det meget bedre vedrørende sammenhæng mellem sygehus og hjemmepleje, så vi sikrer, at de ældre altid får hjælp, så snart de kommer hjem. Alt for ofte bliver de genindlagt, fordi de ikke fik den, og det er dyrt både i tabt livskvalitet og i økonomi, især når vi tænker

på, at 80 pct. af dem, der ligger i hospitalssenge, er over 65 år.

De demente, som er en af de svageste ældregrupper, er der fokus på i disse år. Der etableres nye metoder og arbejdes med nye boformer. Det seneste skud på stammen er arbejdet med reminiscenscentre, hvor man har erindringskasser, der hjælper den demente med at fremkalde minder fra hjemmet, fra arbejds- eller fritidssituationer osv., og det initiativ synes jeg er virkelig smukt, og jeg er meget tilfreds med, at Socialministeriet støtter det.

Derudover skal vi til de allersvageste, nemlig de døende, have etableret hospicer i hele landet, således at de, der ønsker det, kan vælge at tilbringe deres sidste dage på hospice eller hjemme med støtte fra et hospiceteam. Dette har Kristendemokraterne for nylig fremsat forslag om, og vi håber, det lykkes at få gennemført dette i hele landet.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at forslaget, som ligger til vedtagelse fra Socialdemokraterne, synes vi er meget sympatisk. Der er dog en del økonomi i det, som vi ikke helt har haft mulighed for at få gennemregnet og overskue, og derfor kan vi ikke støtte det. Men vi synes, der er rigtig meget sympatisk i det.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne takke fru Tove Videbæk for en varm ordførertale og sige, at jeg er ked af, at hendes parti ikke kan støtte det forslag, vi er medforlagsstillere af.

Men det, der bringer mig herop, er sådan set mere en konstatering af vores stillingtagen, når vi når til afstemningen.

Jeg kan sige, at vi naturligvis agter at støtte det forslag, vi selv er med i, men vi agter at stemme imod regeringspartierne og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Vi synes faktisk, at det, når vi taler om fremtiden, er meget, meget lidt konkret, for at sige det på jysk: Hvis jeg skulle sige det på nudansk, ville jeg sige, at det er direkte tyndt.

Vi møder op med fire punkter, som vi synes burde være indsatsområder, men deres er faktisk kun noget, der kan minde om en hensigtserklæring, hvorimod der er meget om fortidens bedrifter. Men fremtiden siger man ikke så meget om.

Så det agter vi at stemme imod.

Anders Samuelson (RV):

Jeg vil gerne i mit ordførerindlæg endnu en gang tage udgangspunkt i den kronik, som Britta Schall Holberg har skrevet, og som jeg har refereret til tidligere.

Kl. 16.20

Der er egentlig tre punkter, som Britta Schall Holberg kritiserer – sådan læser jeg det lidt – den nuværende regering for at angribe på en helt forkert måde, specielt set i forhold til at man har et liberalt udgangspunkt, og det har vi også i Det Radikale Venstre. Vi har selvfølgelig et socialliberalt udgangspunkt, men Britta Schall Holberg tager altså udgangspunkt i det liberale.

For det første, at det liberale i den udformning, som vi ser i øjeblikket, i stigende grad fører til regeltyranni og et evalueringstyranni, som ikke på nogen måde er fremmede for at få løst nogle kræfter til den primære indsats over for de ældre svage, som har behov for det. Det er et problem, og der er på nuværende tidspunkt ikke givet et bud på, hvordan man vil løse det fra regeringens side.

For det andet peger Britta Schall Holberg på, at der meget let i den her diskussion om velfærdspolitik kommer et rent ensidigt fokus på økonomi, nemlig økonomisk omfordeling eller ej, og at frit valg meget let fører til en eller anden form for købmandshandelsorientering i vores velfærdspolitik. Også det er et kæmpemæssigt problem.

Man kan sige, at et af de steder, hvor det vel set fra min synsvinkel og fra Det Radikale Venstres synsvinkel er tydeligst, er faktisk den måde, man laver ældrecheck på i regeringen. Det er ikke et spørgsmål om, at man tager udgangspunkt i de faktuelle tal, som vi har f.eks. fra Socialforskningsinstituttet, som peger på, at der er massevis af ældre, som klarer sig ganske forrygende, som har en fantastisk god økonomi, så der dermed kunne være meget, der talte for, at man lavede en omfordeling inden for gruppen. Men i stedet for bliver det altid et eller andet med, at man skal prøve at skaffe penge andre steder fra. Og så ser man f.eks., at man begynder at skære for at få tingene til at hænge sammen i den måde, man regulerer børnechecken på.

Det er ikke særlig sympatisk på den måde at tage fra en svag gruppe for at give ud med mere eller mindre rund hånd til en anden gruppe, som måske i bund og grund har det udmærket set med de overordnede briller, hvorimod der kunne være grund til at sætte meget mere målrettet ind.

Så for det tredje peger Britta Schall Holberg på, at det er dybt problematisk, at man begynder at bygge sit velfærdssamfund op på en tankegang som den, statsministeren pegede på i åbningsdebatten, nemlig noget for noget-tankegangen. Den har overhovedet ikke noget med liberal politik at gøre, for i en liberal politik bygger man på en forventning om, at man yder, når man har noget at yde med, uanset om man får noget igen eller ej. Men det er bare en almindelig forpligtelse i et samfund, at man gør det.

Så der er altså tre meget markante områder, hvor den måde, regeringen fører politik på, går galt i byen – sådan tillader jeg mig at læse den løftede pegefingre fra Britta Schall Holberg. Der er ikke givet noget bud på, hverken på det ene eller det andet eller det tredje punkt, hvordan man vil rette op på det, og hvordan man vil imødekomme den løftede pegefingre.

Vi har fra Det Radikale Venstres side givet et bud på, hvordan man konkret kunne lave en ældrecheck, som også var permanent finansieret, og som faktisk i vores udgave går ud på at tage fra de ældre, som har rigelig råd i forvejen, og tage fra ydelser, som er øremærket, og så i stedet for føre penge over til et løft på folkepensionens tillægsbeløb, så man målretter dem til de folk, som har et reelt behov.

Vi har givet et bud på, hvordan man kan finde finansiering på op imod 3 mia. kr. ved at lave bolig sikring i stedet for boligydelse, ved at afskaffe rabatten i ejendomsværdiskat, ved at afskaffe indefrysning af grundskyld, mimrekort osv.

Man kan yderligere supplere i forhold til den gratis influenzavaccination, som alle får, altså en ydelse på 100 kr. om året, og i stedet for tage udgangspunkt i, at ældre selv er i stand til at vurdere deres situation og også er i stand til at prioritere deres midler. Så kunne man bruge de her midler til en forhøjelse af pensionstillægget på ca. 600 kr. ekstra om måneden. Altså i den maksimale situation et tillæg, en ældrecheck, på 7.200 kr. om året. Det vil være en omlægning og en ældrepolitik, der var et noget andet perspektiv i end den måde, som man laver ældrecheck på fra regeringens side på nuværende tidspunkt.

Så det skal være vores bidrag med et konkret bud. Sådan her kunne man gøre, og så er det suppleret med den generelle løftede pegefingre fra Britta Schall Holberg som et godt råd til regeringen: Prøv nu at genkigge på det her område, se, om man ikke kan gøre det på en bedre måde

end det, der er lagt op til, og det, som vi har hørt bud på indtil nu.

Det har ikke været voldsomt perspektivrigt, men det kunne det være, hvis man tog det udgangspunkt, den løftede pegefingre fra Britta Schall Holberg.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre nu har sluttet sig til Socialdemokratiets overbudspolitik om at øge pensionstillægget, og jeg vil godt spørge Det Radikale Venstres ordfører, hvordan det skal finansieres, for den finansieringsmodel, som hr. Anders Samuelsen fremlagde her, går jo ud på, at der skal foretages besparelser på 3 mia. kr. inden for ældreområdet. Dersom Socialdemokratiet f.eks. ikke er enig i det spørgsmål, hvad er så alternativet? Hvordan kan det ellers blive finansieret?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg bider mærke i, at hr. Anders Samuelsen bl.a. vil skære i boligstøtten for de ældre. Men er problemet jo ikke netop, at de boliger, som man skal bruge, når man f.eks. får nedsat funktionsevne, netop er nogle boliger, det er meget dyrt at komme til at bo i, og at det er derfor, man faktisk har et behov for den øgede boligstøtte? Betyder det forslag, hr. Anders Samuelsen kommer med, så ikke, at nu kan det godt være, de ældre får lidt flere penge i hånden, men til gengæld har de ikke tag over hovedet?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Selv om jeg holder meget af Socialdemokraterne, vil jeg altså ikke beskyldes for at være socialdemokrat. Så bliver jeg bare mobbet i den radikale folketingsgruppe. Så jeg vil gerne en anden gang være fri for, at man kaster sig ud i den form for ondskabsfuldheder, for så tager vi hævn på andre tidspunkter.

Til Venstres ordfører: Jeg fremlagde en fuldstændig færdig finansieringsplan, så hvis Venstres ordfører ikke har hørt ordentligt efter, må jeg opfordre Venstres ordfører til at gå op og genlæse mit ordførerindlæg. Der var en klar finansiering på det her. Humlen i hele vores finansiering er såmænd helt banalt, at man fjerner nogle generelle ydelser, som kommer alle til

gavn, og så bruger man den sum penge målrettet mod dem, som ikke har ret mange ydelser.

Man tager faktisk udgangspunkt i de konklusioner, som Socialforskningsinstituttet er kommet med, og så forsøger man at bruge dem konstruktivt i virkeligheden. Man fjerner ydelser, som er målrettet en bestemt form for brug, altså hvor vi ellers overstatsligt siger – det her burde virkelig være noget, der ikke tiltalte en liberal ordfører: I kan få tilskud, men kun hvis I bruger dem til lige præcis det her formål, f.eks. bolig.

Det er med til at binde folk i bestemte boligformer. Der siger vi: I stedet for får I dem ud, hvis I har behov for dem, som en ældrecheck, og så kan I bruge dem til lige præcis, hvad der passer jer.

Det er faktisk fantastisk god liberal politik, som det undrer mig voldsomt at Venstres ordfører har så vanskeligt ved at håndtere.

Men gå op og genlæs min ordførelsetale lige så snart, den er ude. Så tror jeg, der vil ligge et klart svar.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg noterer mig, at Det Radikale Venstre har fremlagt et forslag her, som man siger koster 3 mia. kr., og det skal finansieres af de ældre på nogle andre punkter. Det vil sige, at man, som vi har diskuteret tidligere på dagen, giver med den ene hånd og tager med den anden. Men det er jo ikke særlig målrettet.

Jeg vil spørge, om der i dette tal på de 3 mia. kr. er inkluderet de 500 mio. kr., som regeringen har løftet hele ældreområdet med. Det har jeg forstået tidligere var en del af en radikal besparelse. Er de 500 mio. kr., som kommunerne er blevet løftet med, en del af det her forslag?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu går jeg ikke ud fra, at det var, fordi hr. Anders Samuelsen ikke ønskede at svare, selv om man selvfølgelig godt kan forstå, hvis det er lidt ubehageligt.

Men mit spørgsmål til hr. Anders Samuelsen var ganske enkelt. De Radikale vil skære i boligstøtten til de her grupper, som jo altså har behov for nogle boliger, der er tilpasset det, at man er ældre og derfor f.eks. har svært ved at komme rundt – man sidder måske i rullestol, man skal måske have en rollator, der kan være i lejligheden. Man skærer i den her boligstøtte til de boliger, som faktisk er forholdsvis dyre at bygge og

derfor forholdsvis dyre at sidde i. Så med det radikale forslag giver man de ældre nogle flere penge i hånden, men samtidig sørger man for, at de til gengæld ikke har tag over hovedet.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er en helt fantastisk tankegang, som kommer til udtryk her fra de to borgerlige ordførere. Jeg ved ikke, om man kan kalde dem borgerlige længere. Men det må de selv ligge og rode med.

Altså, vi finansierer vores forslag, hvorefter Venstres ordfører siger: Det er ikke særlig målrettet at finansiere sine forslag. Jo, det er ret målrettet at finansiere sine forslag. Det eneste, Venstre gør i øjeblikket, når de laver lettelser f.eks. på skatten, er, at de låner af børnebørn og børn. Er det en måde at finansiere tingene på? Er den ret sympatisk?

Vi kigger på gruppen af ældre som helhed, og så spørger vi: Er der nogen her, der har rigelig råd, som kan være med til at støtte nogen, som ikke har råd?

Det fører mig direkte over til den konservative ordfører. Hvis nu man f.eks. forestillede sig, at en hr. Henning Dyremose en dag endte i en forholdsvis dyr ældrebolig med rollator eller uden en rollator, så er det egentlig vores udgangspunkt, at i det omfang hr. Dyremose har fået en fantastisk god pensionsordning op at stå i løbet af sin tilværelse og selv har råd, jamen så skal han da selv have lov til at betale.

Hvorimod vi til de folk, som ikke har råd, og det er dem, som vi har fokus på i Det Radikale Venstre, de folk som har dårlige ordninger, som ikke har en særlig god økonomi, siger: Det er jer, vi gerne vil hjælpe. Vi vil gerne hjælpe jer ved at give jer en ældrecheck. Og det er en del af finansieringen, som ligger her.

Jeg gentager det bare lige kort igen for Venstres ordfører: Boligsikring i stedet for boligydelse giver 1,4 mia., afskaffelse af rabatten af ejendomsværdiskat giver 620 mio., afskaffelse af indefrysning af grundskylden, mimrekort osv. giver 600 mio., ældrechecken, væk med den, det er ca. 0,5 mia., gratis influenzavaccination er 70 mio., tilskud til energibesparende foranstaltninger i pensionisters boliger er 44 mio.

Værsgo, det er penge, som vi kan målrette til folk, som ikke har penge i forvejen, som ikke har en ret god økonomi, og så kan de bruge de penge til lige nøjagtig det, de gerne vil, dyre boliger,

cigarer, eller hvad de har lyst til. Det må være deres frie valg. Sådan er det at være liberal.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det er ikke passende at inddrage nulevende personer i eksempler.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg skal undlade at blive personlig, men blot stille et spørgsmål til hr. Anders Samuelsen. Er problemet ikke netop, at man gør det stik modsatte, altså at man fjerner en boligydelse til nogle mennesker, som har nogle særlige behov for så med spredt fægtning at dele pengene ud til noget, der ender med at blive nogle håndrører hist og pist, så de altså ikke kan betale de yderligere udgifter, de har, fordi de skal bo i en særlig bolig, fordi de f.eks. har fysisk nedsat funktionsevne og måske sidder i en rullestol? At man altså går ind direkte og fjerner boligstøtten for dem, der har nogle særlige boligbehov, for til gengæld at sprede pengene ud til en forholdsvis bred gruppe af mennesker?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Den lange oprensning af besparelser, som Det Radikale Venstre bebuder, hvis Det Radikale Venstre kan få sin politik igennem i en anden regering, står mig ikke særlig klart.

Jeg vil derfor spørge hr. Anders Samuelsen: De 500 mio. kr., som bliver givet til kommuner bl.a. for at give det her løft vedrørende frit valg, vil de falde bort, eller bliver de bibeholdt efter Det Radikale Venstres ønskemodel?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Der er så rigeligt med penge i den finansieringsmodel, som jeg pegede på her, at vi ikke engang behøver at tage stilling til det spørgsmål. Så lad os tage det på et andet tidspunkt. Vi har fundet pengene i forvejen, det er ikke noget problem.

Så kan fru Charlotte Dyremose stadig væk ikke forstå, hvordan det her kan gå op. Jamen det er ikke så vanskeligt. Når man fjerner en ydelse, som er ens til alle uanset deres indkomst, så kan det godt være, at man kan sige, at de i første omgang mister en lille smule inklusive dem, der er meget dårligt stillet. Men når vi så målretter alle de her penge, som alle har fået gavn af tidligere, præcis mod dem, som ikke har en særlig god økonomi, hvad er mon så resulta-

tet? Mon ikke resultatet så er, at når man skal fordele mange penge på færre mennesker, så får de færre mennesker et meget større beløb.

Det er det, der er den fornuftige socialpolitik her, og det vil den konservative ordfører forhåbentlig på et eller andet tidspunkt kunne forstå.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Sandy Brinck som ordfører for forslagsstillerne.

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt kvittere for en god debat, hvor vi har fået klare eksempler på, hvor de politiske skillelinjer går her i Folketingssalen, og det synes jeg har været gavnligt. Det skal jeg vende tilbage til.

Kl. 16.35

Indledningsvis vil jeg ligesom stort set alle ordførere glæde mig over, at vi har fremhævet erkendelsen af, at ældre er forskellige, at der er stærke ældre, og at der er svagere ældre.

Nu kan man jo ikke nå det hele i sådan en debat, men vi kunne godt have tænkt os, at den diskussion måske var knap så økonomifokuseret. Men vi skal da være nogle skarn, hvis vi ikke kvitterer for, at alle nu har fundet rapporten om ældres økonomiske vilkår ned fra hylden. Vi kan måske blot undre os lidt over, at man ikke nåede det, før ældrechecken blev gentaget. Men rapporten er kommet ned af hylden, og det giver os et ganske godt grundlag for at diskutere videre.

Rapporten understregede, som flere ordførere har været inde på, at boligforholdene er afgørende for ældres vilkår. Og det har alle stort set også i dag bekendt sig til.

Så vi er altså enige om problemet, men vi er uenige om, hvordan og hvor meget vi skal gøre ved det. Det er en af de politiske forskelle, som har stået tydeligt i dag. Men der har også været klarhed om, hvordan vi ser vidt forskelligt på fritvalgsløsningerne, som jo er det, der præger ældrepolitikken i øjeblikket.

Venstre og Konservative, specielt Venstre, har bl.a. erkendt, at mange af pengene er gået til bureaukrati. Så kan vi senere diskutere, hvorvidt det er en engangforeteelse eller ej, men erkendelsen var der. Og De Konservative gjorde det klart, at ældre ifølge Det Konservative Folkeparti altså ikke må vælge frit, når det drejer sig om tilkøbsydelser, og heller ikke når det drejer sig om at vælge mellem kommunale udbydere, en holdning, som altså stod som en forskel til de øvrige.

Det Radikale Venstres hr. Anders Samuelson har flere gange under debatten brugt en kronik af Britta Schall Holberg, et forhenværende folketingsmedlem og en liberal, som netop har påpeget den skillelinje, der er blevet så tydelig i dag, nemlig at den nuværende regering og dens støtteparti kigger på den ældre som en kunde frem for at kigge på den ældre som en borger.

Vi synes, det er godt at få de forskellige frem. Det er godt, at vi ved, hvad det er, vi diskuterer, når vi diskuterer ældreomsorg, og særlig, når metoden, nemlig frit valg, har været så meget i fokus i de senere års ældrepolitiske debat.

Dansk Folkeparti holdt en ordførertale, som mest af alt selvfølgelig gik ud på at sige noget om, hvad der er sket. Men der var dog en erkendelse af, at der stadig er problemer. Det kneb så lidt med viljen til også at holde regeringen fast på opgaverne.

Fru Tove Videbæk og hr. Jørn Pedersen skal have stor tak for at bruge en betragtelig del af deres ordførertaler på at tale om mennesker, som er socialt svage. Det er vigtigt, at vi også indarbejder ensomhed, mangel på socialt netværk, fraværet af et aktivt liv med livsglæde, i vores ældreomsorg.

I det hele taget tror jeg, at de to forslag til vedtagelse meget godt siger, hvor vi står i debatten om svage ældre. Det ene, som er fremsat af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, bruger sit blæk på at sige noget om, hvad der er sket, men er knap så fremadrettet, blot vil man fortsætte bestræbelserne for at forbedre forholdene, mens det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Socialdemokraterne, SF, Radikale Venstre og Enhedslisten, jo meget konkret går ind og peger på, hvor man kan og bør forbedre forholdene for de svage ældre.

Endnu en gang tak for en god debat og selvfølgelig en særlig tak til de partier, som medvirker til en fælles vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Også jeg synes, det har været en rigtig god debat. Men under min ordførertale fik jeg kun tid til at nævne Kristendemokraternes holdning til det ene forslag til vedtagelse. Jeg vil naturligvis også gerne meddele Kristendemokraternes holdning til forslaget til vedtagelse fra Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti. Og jeg kan meddele, at vi heller ikke kan støtte det forslag i sin helhed, men at vi vil stemme gult til det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Jeg må bede om mere ro i salen!

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Fru Sandy Brinck spørger, om Dansk Folkeparti har et bud på fremtiden. Jeg må sige til fru Sandy Brinck, at det har Dansk Folkeparti i høj grad.

Spørgsmålet er, om Socialdemokraterne har det. Jeg står her med et ritzautelegram, som ikke er mere end få dage gammelt. Der står der: »Sudspil om velfærd begravet.« Socialdemokraterne kan ikke blive enige om et bud på fremtidens velfærdssamfund. Derfor er det samlede velfærdssudspil, som partiet bebudede i januar, blevet begravet. Partiet er uenigt internt, når det kommer til reformer og velfærd, og frygten for et partislagsmål er større end lysten til at tage livtag med velfærdsdebatten. Den tidligere fødevareminister hr. Henrik Dam Kristensen understregede ellers her i sommer i Information, at han fandt det kommende velfærdssudspil meget afgørende. Det er Socialdemokratiets bane.

Så kan jeg ikke lade være med at se til sidst i telegrammet. Der står, at der er de socialdemokrater, der mener, at der f.eks. skal være mulighed for at købe sig til flere timers hjemmehjælp. Andre ønsker det ikke.

Mit spørgsmål til fru Sandy Brinck er: Hvad er Socialdemokraternes bane? Hvilke bud har man på fremtiden?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Der ligger på alle 179 pladser to ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der skal være ro i salen, så længe der forhandles!

Sandy Brinck (S):

... forslag til vedtagelse i forbindelse med den debat, vi har haft her i eftermiddag, som handlede om, hvad vi ville gøre for de svage ældre.

Det ene forslag er Dansk Folkeparti medunderskriver på, og der kan man kun svinge sig op til, at man vil fortsætte bestræbelserne for at forbedre forholdene. Det andet forslag er bl.a. af Socialdemokraterne sammen med SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten. Der har vi fire konkrete punkter, og jeg vil godt læse dem højt

for fru Pia Kristensen, når man stadig kan være i tvivl om, hvad vi mener.

1. At tilgodese økonomisk svage pensionister med en forhøjelse af pensionstillægget.

2. At indarbejde forebyggelse af social svækkelse som en del af hjemmeplejen.

3. At forbedre ældres muligheder for at planlægge deres alderdom ved at udvide antallet af ældreregnede boliger og dermed give ældre flere valgmuligheder.

4. At øge indsatsen over for medicinske patienter.

Det er meget klare og konkrete mål for at afhjælpe de svageste ældres forhold, hvor vi derimod fra Dansk Folkeparti får et så vattet udspil, som at man skal fortsætte bestræbelserne. Her var chancen til at Dansk Folkeparti sammen med Socialdemokraterne kunne binde regeringen op på nogle reelle konkrete løft for de svageste ældre. Den chance forpasser man; det kan vi kun beklage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 37 af Pia Kristensen (DF), Flemming Oppfeldt (V) og Charlotte Dyre-

mose (KF) (se side 2822) vedtoges med 55 stemmer (V, DF og KF) mod 49 (S, SF, RV og EL); 2 (KD) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Jørn Pedersen (S), Villy Søvndal (SF), Anders Samuelsen (RV) og Line Barfod (EL) (se side 2818).

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 10. december 2003, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.44
